

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.4.2011
COM(2011) 169 τελικό

2011/0092 (CNS)

C7-0105/11

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη τροποποίηση της οδηγίας 2003/96/ΕΚ σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας

{SEC(2011) 409 τελικό}

{SEC(2011) 410 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Παραδοσιακά, οι ενεργειακοί φόροι έχουν επιβληθεί για διάφορους λόγους, ιδίως για την αύξηση των εσόδων, αλλά και για να επηρεάζουν τη συμπεριφορά των καταναλωτών ώστε αυτοί να στραφούν σε μια αποτελεσματικότερη χρήση της ενέργειας και σε καθαρότερες πηγές ενέργειας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, πολλές κεντρικές πτυχές της φορολόγησης της ενέργειας ρυθμίζονται ήδη σε επίπεδο ΕΕ βάσει της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, της 27ης Οκτωβρίου 2003 σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας¹ (εφεξής αναφερόμενη και ως «οδηγία για τον ενεργειακό φόρο» ή «ΟΕΦ»).

Από την εποχή που εκδόθηκε η ΟΕΦ, το υποκείμενο πλαίσιο πολιτικής άλλαξε ριζικά. Στους τομείς της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής, έχουν καθοριστεί για την περίοδο έως το 2020 συγκεκριμένοι και φιλόδοξοι στόχοι πολιτικής. Η δέσμη μέτρων πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια που εγκρίθηκε το 2009, παρέχει ένα πλαίσιο πολιτικής για την υλοποίηση αυτών των στόχων με οικονομικά αποδοτικό και δίκαιο τρόπο. Οι φόροι επί της ενέργειας είναι ένα μέσο που διαθέτουν τα κράτη μέλη για την επίτευξη των καθοριζόμενων στόχων. Παραδείγματος χάριν, η εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής για δέσμη μέτρων πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια² απέδειξε ότι η γενική ευημερία και η οικονομική απόδοση μπορούν να αυξηθούν εάν τα μέσα που παράγουν έσοδα, όπως η φορολογία, χρησιμοποιούνται για τη μείωση των εκπομπών στους τομείς που δεν υπόκεινται στο κοινοτικό καθεστώς δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ³ (στο εξής καλούμενη και ΣΕΕ της ΕΕ [σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ]).

Για να υπάρξει ένα σωστό πλαίσιο που να είναι διαθέσιμο προς χρήση για την φορολογία της ενέργειας στο νέο αυτό περιβάλλον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε, τον Μάρτιο του 2008, καλύτερη εναρμόνιση της οδηγίας με τους στόχους της ΕΕ για την κλιματική αλλαγή⁴. Συνεπώς, η παρούσα πρόταση επιδιώκει τους ακόλουθους στόχους:

- (1) Να εξασφαλιστεί η συνεπής μεταχείριση των πηγών ενέργειας στο πλαίσιο της ΟΕΦ προκειμένου να υπάρχουν πραγματικά ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των καταναλωτών ενέργειας, ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη πηγή ενέργειας.
- (2) Να παρασχεθεί ένα επικαιροποιημένο πλαίσιο για τη φορολόγηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

¹ ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51.

² SEC (2008) 85 τόμος. II, σελ. 51 και επόμενες.

³ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

⁴ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13^{ης} και 14^{ης} Μαρτίου 2008, Συμπεράσματα της Προεδρίας (7652/1/08 αναθ.1 της 20.05.2008).

- (3) Να παρασχεθεί πλαίσιο βάσει του οποίου η φορολογία του διοξειδίου του άνθρακα να συμπληρώνει την ειδοποίηση μέσω της τιμής του άνθρακα που καθορίζεται με το ΣΕΕ, και συγχρόνως να αποφεύγονται επικαλύψεις μεταξύ των δύο μέσων.

- **Γενικό πλαίσιο**

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να επιφέρει τις αναγκαίες προσαρμογές σε ορισμένες βασικές διατάξεις της οδηγίας σχετικά με τη φορολόγηση της ενέργειας, εξασφαλίζοντας έναν υψηλότερο βαθμό συνοχής στον τρόπο με τον οποίο οι ενεργειακοί φόροι συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων για λιγότερη και καθαρότερη ενεργειακή κατανάλωση στην ΕΕ. Η ΟΕΦ, στην παρούσα μορφή της, θέτει κυρίως τα ακόλουθα προβλήματα:

Πρώτον, δεν διασφαλίζει τον επιθυμητό βαθμό συνοχής στην αντιμετώπιση των βασικών ορυκτών πηγών ενέργειας και της ηλεκτρικής ενέργειας. Λαμβανομένου υπόψη του ενεργειακού περιεχομένου των διαφόρων προϊόντων, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με το συγκεκριμένο προϊόν. Ως εκ τούτου, ορισμένα προϊόντα ευνοούνται έναντι άλλων, ενώ την πλέον ευνοϊκή μεταχείριση έχει ο γαιάνθρακας. Εκ τούτου συνάγεται επίσης ότι ορισμένες επιχειρήσεις μπορούν να βρίσκονται σε καλύτερη θέση από άλλες, ανάλογα με την πηγή ενέργειας που χρησιμοποιούν.

Δεύτερον, η ειδοποίηση μέσω της τιμής που καθιερώνει η οδηγία για την ενεργειακή φορολογία μέσω των ελάχιστων επιπέδων φορολογίας δεν ανταποκρίνεται ορθά στην ανάγκη καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής. Οι διατάξεις της οδηγίας δεν είναι καλά προσαρμοσμένες ώστε να εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη καταφεύγουν στην επιβολή φορολογίας σχετιζόμενης με το διοξείδιο του άνθρακα, προκειμένου να μειώσουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα .

Τρίτον, παρά την αυξανόμενη σημασία της αγοράς καυσίμων από ανανεώσιμες πηγές, η φορολόγησή τους βάσει της ΟΕΦ εξακολουθεί να βασίζεται σε κανόνες που αναπτύχθηκαν σε μια εποχή κατά την οποία τα εν λόγω καύσιμα αποτελούσαν εναλλακτική δυνατότητα εξειδικευμένης αγοράς και χωρίς μεγάλη σημασία στην αγορά. Η κοινή φορολόγηση των ανανεώσιμων καυσίμων υπολογίζεται με βάση την ποσότητα και τον συντελεστή που εφαρμόζεται στο ορυκτό προϊόν το οποίο αντικαθίσταται από το υπόψη ανανεώσιμο προϊόν. Η χαμηλότερη περιεκτικότητα σε ενέργεια των ανανεώσιμων καυσίμων δεν λαμβάνεται υπόψη και επομένως ο ίδιος φορολογικός συντελεστής οδηγεί σε συγκριτικά μεγαλύτερη επιβάρυνση σε σχέση με τα ανταγωνιστικά ορυκτά καύσιμα. Τα κράτη μέλη μπορούν απλά να διορθώνουν αυτό το αποτέλεσμα και, εφόσον χρειάζεται, να αντισταθμίζουν τις διαφορές ως προς το κόστος παραγωγής, εφαρμόζοντας ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 16 της ΟΕΦ. Η κοινή φορολογική μεταχείριση των ανανεώσιμων καυσίμων δεν έχει ως εκ τούτου προσαρμοστεί στα χαρακτηριστικά τους και οποιαδήποτε προσαρμογή μπορεί να λάβει μόνο τη μορφή της προαιρετικής φοροαπαλλαγής, με την επιφύλαξη αυστηρής αξιολόγησης για κρατική ενίσχυση.

Τέταρτον, οι φόροι επί της ενέργειας επιβάλλονται στο πλαίσιο της οδηγίας για την ενεργειακή φορολογία με τον ίδιο τρόπο, ανεξάρτητα από το κατά πόσο, σε δεδομένη περίπτωση, ο περιορισμός των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα εξασφαλίζεται ή όχι μέσω του ΣΕΕ της ΕΕ. Ως αποτέλεσμα, οι μηχανισμοί του ενωσιακού δικαίου που αποσκοπούν στον περιορισμό των εκπομπών αυτών ενδέχεται να επικαλύπτονται σε ορισμένες περιπτώσεις και μπορεί να απουσιάζουν εντελώς σε άλλες περιπτώσεις. Και οι δύο

περιπτώσεις είναι ανεπιθύμητες, λόγω των επακόλουθων απωλειών σε ό, τι αφορά τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας και/ή τις στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά.

- **Υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα τον οποίο αφορά η πρόταση**

Η οδηγία 2003/96/EK του Συμβουλίου καθορίζει τα φορολογητέα ενεργειακά προϊόντα, τις χρήσεις για τις οποίες φορολογούνται και τα κατώτατα επίπεδα φορολογίας που εφαρμόζονται σε κάθε προϊόν, ανάλογα με το αν χρησιμοποιείται ως καύσιμο λειτουργίας για ορισμένους βιομηχανικούς και εμπορικούς σκοπούς ή για σκοπούς θέρμανσης.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση είναι σύμφωνη με τις κυριότερες πολιτικές και τους στόχους τη Ένωσης. Στόχος της είναι να εξασφαλιστεί ότι, όσον αφορά τη φορολογία της ενέργειας, η εσωτερική αγορά εξακολουθεί να λειτουργεί σωστά σε ένα πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμβάλλουν στην εκπλήρωση των στόχων της ΕΕ στον τομέα της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής. Επίσης, για λόγους συνοχής με τη δέσμη μέτρων σχετικά με την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή που εγκρίθηκε το 2009, αυτή η πρόταση θα τεθεί σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2013.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η παρούσα πρόταση έχει διατυπωθεί λαμβανομένων υπόψη των συνεισφορών τρίτων ενδιαφερομένων μερών. Αυτές είχαν τη μορφή ανάδρασης που προέκυψε από την δημόσια διαβούλευση η οποία έγινε στο πλαίσιο της Πράσινης Βίβλου σχετικά με τα αγορακεντρικά μέσα⁵ και τις άμεσες διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη και άλλους ενδιαφερομένους. Η Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης έχει επίσης ζητήσει την εκπόνηση εξωτερικών μελετών για την εκτίμηση των επιπτώσεων.

Η Πράσινη Βίβλος για τα αγορακεντρικά μέσα καθόρισε, μεταξύ άλλων, τους τομείς στους οποίους θα μπορούσαν επέλθουν αλλαγές στην ΟΕΦ και περιέγραψε πιθανές λύσεις. Ειδικότερα, έθεσε το θέμα της σκοπιμότητας της αναδιάρθρωσης της ΟΕΦ ώστε να φαίνεται καλύτερα ότι η φορολογία της ενέργειας εξυπηρετεί περισσότερους από έναν στόχους (παραγωγή εσόδων και εξοικονόμηση ενέργειας αφενός, περιβαλλοντικοί προβληματισμοί, αφετέρου).

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Για να εξεταστεί ο καλύτερος τρόπος επιδίωξης των διαφόρων στόχων πολιτικής, εξετάστηκε σειρά προσεγγίσεων οι οποίες συγκρίθηκαν με το **βασικό σενάριο (business as usual)**. Σε αυτό το σενάριο δεν χρειάζονται περαιτέρω αλλαγές στο υφιστάμενο πλαίσιο ενεργειακής φορολογίας, το οποίο θα εφαρμόζεται πλήρως σε όλα τα κράτη μέλη μετά την εκπνοή των υπολειπόμενων μεταβατικών περιόδων. Εξ ορισμού η ΟΕΦ δεν ευθυγραμμίζεται περισσότερο με τους στόχους της ΕΕ που αφορούν την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή.

⁵ Πράσινη Βίβλος όσον αφορά τα αγορακεντρικά μέσα για το περιβάλλον και την εξυπηρέτηση αντίστοιχων πολιτικών επιδιώξεων (COM(2007) 140 της 28ης Μαρτίου 2007).

Τα αποτελέσματα μιας δράσης σε δύο επίπεδα, δηλαδή αναθεώρηση της ΟΕΦ σε μεταγενέστερο στάδιο και φορολογικός συντονισμός αντί της εν λόγω αναθεώρησης, θα είναι συγκρίσιμα με το βασικό σενάριο, *μεταξύ άλλων* επειδή δεν θα προκύψουν έγκαιρα αποτελέσματα. Εξετάστηκαν οι κατωτέρω προσεγγίσεις:

- **Αναθεώρηση της υφιστάμενης φορολογικής μεταχείρισης των διαφόρων πηγών ενέργειας βάσει ενιαίου κριτηρίου:** η φορολογική μεταχείριση των προϊόντων μπορεί να εναρμονιστεί επί τη βάση του οικείου ενεργειακού περιεχομένου εκάστης, με σκοπό την μεγαλύτερη ουδετερότητα των ενεργειακών φόρων και τον περιορισμό των αρνητικών επιπτώσεων στη λειτουργία άλλων μέσων και πολιτικών (επιλογή πολιτικής 1), εναλλακτικά, η εναρμόνιση μπορεί να βασίζεται στο περιεχόμενο διοξειδίου του άνθρακα εκάστου προϊόντος ώστε οι ενεργειακοί φόροι να αντανακλούν, σε σταθερή βάση, την επίδοση του συγκεκριμένου προϊόντος σε ό,τι αφορά το διοξείδιο του άνθρακα έτσι ώστε να υποστηρίζεται η επίτευξη των στόχων της ΕΕ για την κλιματική αλλαγή (επιλογή πολιτικής 2).
- **Αναθεώρηση της δομής της οδηγίας** λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων στόχων τους οποίους επιδιώκουν οι διάφοροι ενεργειακοί φόροι (δημιουργία εσόδων και εξοικονομήσεις αφενός, περιβαλλοντικοί προβληματισμοί αφετέρου): Η προσέγγιση αυτή θα οδηγούσε στη δημιουργία ειδικών φόρων σχετιζόμενων με το διοξείδιο του άνθρακα σε εθνικό επίπεδο και θα απαιτούσε την ουδετερότητα άλλων φόρων που επιβάλλονται επί της ενέργειας, δηλαδή ότι δεν διακρίνουν μεταξύ των ενεργειακών πηγών, για να μην επηρεάζεται η εύρυθμη λειτουργία των σχετιζόμενων με το διοξείδιο του άνθρακα φόρων. Η προσέγγιση αυτή αποτελεί την επιλογή πολιτικής 3 και των δύο επιλογών πολιτικής 5 και 6 ειδικά για τις μεταφορές.
- **Καθιέρωση επιπρόσθετου ενιαίου φόρου σχετιζόμενου με το διοξείδιο του άνθρακα:** ο φόρος αυτός θα επιβάλλεται επιπλέον των φόρων οι οποίοι ήδη επιβάλλονται δυνάμει της ΟΕΦ, ώστε να συμπληρώνει το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (επιλογή 4).

Οι συνέπειες των διαφόρων προσεγγίσεων ελέγχθηκαν στην εκτίμηση των επιπτώσεων. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης συνοψίζονται στην έκθεση για την εκτίμηση των επιπτώσεων. Λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο οι διάφορες επιλογές πολιτικής συμβάλλουν στην επίτευξη των ως άνω καθοριζόμενων στόχων, της ανάγκης σεβασμού των δημοσιονομικών συμφερόντων των κρατών μελών καθώς και των θεμάτων ισότιμης αντιμετώπισης, οι προτιμώμενες πολιτικές που καθορίστηκαν στην εκτίμηση επιπτώσεων είναι η επιλογή πολιτικής 3 και η επιλογή πολιτικής 6 για τις μεταφορές. Η παρούσα πρόταση βασίζεται στον εν λόγω προτιμώμενο συνδυασμό.

Από την εκτίμηση των επιπτώσεων προέκυψε ότι οι στόχοι που καθορίστηκαν ανωτέρω μπορούν να επιτευχθούν χωρίς οικονομική επιβάρυνση και ότι η αναθεώρηση μπορεί ενδεχομένως να αποφέρει οικονομικό όφελος, ιδίως αν είναι δυνατή η χρήση πρόσθετων εσόδων από την φορολογία της γενικής κατανάλωσης ενέργειας ή από φορολογία σχετιζόμενη με το διοξείδιο του άνθρακα για την μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης των εργοδοτών. Από την εκτίμηση επιπτώσεων προέκυψε επίσης ότι η αναθεώρηση της ΟΕΦ δεν θα δημιουργούσε αδικαιολόγητο φόρτο στις επιχειρήσεις και δεν θα είχε ως αποτέλεσμα απώλειες ανταγωνιστικότητας σε επίπεδο κλάδου. Επιπλέον, η κοινή αναθεώρηση της φορολογίας επί των καυσίμων κίνησης και θέρμανσης μειώνει τον κίνδυνο αρνητικών επιπτώσεων επί της διανομής, κίνδυνος που συχνά συνδέεται με τις πολιτικές που τείνουν να αυξήσουν τις δαπάνες θέρμανσης. Στο πλαίσιο αυτό, η εκτίμηση επιπτώσεων επιβεβαίωσε το ζωτικό πλεονέκτημα της φορολογίας, το οποίο, εκτός της επιρροής που έχει

στην συμπεριφορά των καταναλωτών, παράγει έσοδα τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την χρηματοδότηση συνοδευτικών μέτρων και κατά συνέπεια κατέδειξε πώς μπορούν να αντιμετωπιστούν οι προβληματισμοί που συνδέονται με τη διανομή. Ωστόσο, από την εκτίμηση των επιπτώσεων προκύπτει επίσης ότι οι επιπτώσεις της διανομής στα νοικοκυριά διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, περισσότερο από οιαδήποτε άλλη μεμονωμένη επίπτωση, και κατά συνέπεια φαίνεται να δικαιολογείται η συνέχιση της δυνατότητας απαλλαγής των νοικοκυριών από την φορολογία σε εθνικό επίπεδο.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η Επιτροπή προτείνει τα ακόλουθα, αρχής γενομένης από το 2013:

1. Εισαγωγή ρητής διαφοράς μεταξύ της φορολογίας της ενέργειας που σχετίζεται ειδικά με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα λόγω κατανάλωσης των σχετικών προϊόντων (φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα) και της φορολογίας της ενέργειας βάσει του ενεργειακού περιεχομένου των προϊόντων (γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας).

Η σχετιζόμενη με το διοξείδιο του άνθρακα φορολογία βασίζεται στους συντελεστές αναφοράς για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στο σημείο 11 του παρατήματος 1 της απόφασης 2007/589/EK της Επιτροπής⁶. Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας βάσει της κατώτερης θερμογόνου δύναμης των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, όπως ορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 2006/32/EK⁷ και, στην περίπτωση της βιομάζας ή των προϊόντων από βιομάζα στο παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας 2009/28/EK⁸.

Ωστόσο, οι ειδικοί συντελεστές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και οι τιμές καθαρής θερμογόνου δύναμης για τη βιομάζα ή τα προϊόντα που κατασκευάζονται από βιομάζα για τα οποία το άρθρο 17 της οδηγίας 2009/28/EK θεσπίζει κριτήρια αειφορίας (βιοκαύσιμα και βιορευστά, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχεία (η) και (θ) του παρόντος οδηγίας), ισχύουν μόνο στο βαθμό που πληρούνται τα εν λόγω κριτήρια (βλ. άρθρο 1, σημείο (1) της πρότασης, σχετικά με το άρθρο 1 της ΟΕΦ). Συνεπώς, η τα βιοκαύσιμα και βιορευστά που δεν πληρούν τα κριτήρια αυτά φορολογούνται βάσει του συντελεστή αναφοράς για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και της κατώτερης θερμογόνου δύναμης του ισοδύναμου καυσίμου κίνησης ή θέρμανσης.

Η οικονομική αποδοτικότητα συνηγορεί υπέρ της θέσπισης φόρων που συνδέονται με το διοξείδιο του άνθρακα, ως συμπλήρωμα στο σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν επίσης να εξακολουθήσουν να φορολογούν την κατανάλωση καυσίμων κίνησης και θέρμανσης για άλλους σκοπούς, όπως δημιουργία

⁶ Απόφαση 2007/589/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, περί θεσπίσεως κατευθυντηρίων γραμμών για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 229 της 31.8.2007, σ. 1).

⁷ Οδηγία 2006/32/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάρτιση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 64).

⁸ Οδηγία 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).

εσόδων μη σχετιζόμενη με τη μείωση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Για να καταστεί δυνατή η διαφοροποίηση των στόχων και να εξασφαλιστεί, στο μέτρο του δυνατού, ότι όλα αυτά μπορούν να επιδιωχθούν με συνεπή τρόπο, η φορολόγηση, εκτός της φορολόγησης της σχετιζόμενης με το διοξείδιο του άνθρακα, θα πρέπει να συνδέεται με το ενεργειακό περιεχόμενο των ενεργειακών πηγών.

2. Επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας για την ενεργειακή φορολογία - εφόσον πρόκειται για φορολογία σχετιζόμενη με το διοξείδιο του άνθρακα – σε ενεργειακά προϊόντα τα οποία εμπίπτουν καταρχήν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/87/EK και συγχρόνως πρόβλεψη υποχρεωτικής απαλλαγής από τη φορολογία την σχετιζόμενη με το διοξείδιο του άνθρακα στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το κοινοτικό καθεστώς στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας.

Με το σύνολο των τροπολογιών θα διασφαλιστεί ότι η ΟΕΦ συμπληρώνει απόλυτα την οδηγία 2003/87/EK, όσον αφορά την ανάγκη ειδοποίησης μέσω της τιμής που συνδέεται με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (βλ. ιδίως άρθρο 1 σημεία (1) και (4) στοιχείο α) της πρότασης, σχετικά με τα άρθρα 1 και 4 παράγραφος 2 της ΟΕΦ), ενώ αποφεύγονται επικαλύψεις μεταξύ του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ, αφενός, και της φορολογίας που εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό, αφετέρου, (βλ. άρθρο 1 σημείο (11) στοιχείο α) περίπτωση (ii) της πρότασης, σχετικά με το άρθρο 14 της ΟΕΦ).

Επιπλέον, είναι αναγκαίο να περιοριστεί ο δυνητικός αντίκτυπος κόστους της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα στους τομείς και τους επιμέρους τομείς που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα κατά την έννοια του άρθρου 10α παράγραφος 13 της οδηγίας 2003/87/EK. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μεταβατικά μέτρα ώστε να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επίπτωση στο κόστος, διατηρώντας παράλληλα την περιβαλλοντική αποτελεσματικότητα της φορολογίας που συνδέεται με το διοξείδιο του άνθρακα. Προς τούτο, πηγή έμπνευσης θα πρέπει να είναι το καθεστώς της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στο πλαίσιο της οδηγίας 2003/87/EK (βλ. προτεινόμενο νέο άρθρο 14α της ΟΕΦ [Άρθρο 1 σημείο (12) της πρότασης]). Άλλοι τομείς ή επιμέρους τομείς της οικονομίας μπορούν επίσης να εκτεθούν στον κίνδυνο διαρροής άνθρακα. Όσον αφορά το γεωργικό τομέα, η Επιτροπή προετοιμάζει επί του παρόντος έκθεση στην οποία εξετάζεται ο κίνδυνος διαρροής διοξειδίου του άνθρακα στον τομέα αυτό. Μόλις αυτή η έκθεση είναι διαθέσιμη, η Επιτροπή θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα παρακολούθησης για να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι τομείς που είναι εκτεθειμένοι σε κίνδυνο διαρροής άνθρακα τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης στο πλαίσιο της μελλοντικής ΟΕΦ, είτε διασφαλίζοντας ότι τα συμπεράσματα της έκθεσης λαμβάνονται υπόψη στις υπό εξέλιξη συζητήσεις στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόταση αναθεώρησης της ΟΕΦ ή, σε περίπτωση που η έκθεση δεν είναι διαθέσιμη πριν από την έγκριση της πρότασης, μέσω μιας ειδικής νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Για άλλους σκοπούς, πλην της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, το πεδίο εφαρμογής της ΟΕΦ δεν μεταβάλλεται.

3. Αναθεώρηση των ελαχίστων επιπέδων φορολογίας, εξασφαλίζοντας ιδίως ότι αντικατοπτρίζουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και την καθαρή θερμογόνο αξία με ενιαίο τρόπο για τις διάφορες πηγές ενέργειας, με πρόβλεψη μεταβατικών περιόδων, όπου είναι απαραίτητο (βλ. άρθρο 1 σημεία (6), (7), (8) και (23) της πρότασης, σχετικά με τα άρθρα 7, 8 και 9 της ΟΕΦ, καθώς και το παράρτημα Ι της οδηγίας).

Επίσης, για να εξασφαλιστεί η συνεκτική αντιμετώπιση των φορολογητέων προϊόντων για τα οποία δεν έχουν καθοριστεί συγκεκριμένα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας, η Επιτροπή προτείνει επίσης να τροποποιηθεί το άρθρο 2 παράγραφος 3 της οδηγίας για την ενεργειακή φορολογία (βλ. άρθρο 1 σημείο (2) στοιχείο β) της πρότασης, σχετικά με το άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας). Στην περίπτωση που η απόφαση 2007/589/EK, η οδηγία 2006/32/EK ή η οδηγία 2009/28/EK δεν περιέχουν τιμή αναφοράς που να ισχύει για το υπό εξέταση ενεργειακό προϊόν, τα κράτη μέλη παραπέμπονται σε σχετικές διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την καθαρή θερμογόνο δύναμη ή/και τους συντελεστές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Επιπλέον, πρέπει να διατηρηθεί η πραγματική τιμή των ελάχιστων επιπέδων φορολόγησης. Οι ελάχιστοι συντελεστές της γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας πρέπει να αναπροσαρμόζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της πραγματικής τους αξίας ώστε να διατηρείται το υφιστάμενο επίπεδο εναρμόνισης των συντελεστών. Για τον περιορισμό της αστάθειας που οφείλεται στις τιμές της ενέργειας και των τροφίμων, η εν λόγω αναπροσαρμογή πρέπει να γίνεται με βάση τις αλλαγές, σε επίπεδο ΕΕ, του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή, με εξαίρεση του δείκτη για την ενέργεια και τα μη μεταποιημένα τρόφιμα, όπως δημοσιεύονται από την Eurostat (βλ. άρθρο 1 σημείο (4) στοιχείο β) της πρότασης, σχετικά με μια νέα παράγραφο 4 που θα προστεθεί στο άρθρο 4 της ΟΕΦ). Δεδομένου ότι η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα συμπληρώνει τη λειτουργία της οδηγίας 2003/87/EK, η τιμή αγοράς των δικαιωμάτων εκπομπής πρέπει να παρακολουθείται στενά στο πλαίσιο της πενταετούς αναθεώρησης της οδηγίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο (21) της πρότασης.

4. Απαίτηση, όταν τα κράτη μέλη καθορίζουν εθνικά επίπεδα φορολογίας, να αναπαράγουν τη σχέση μεταξύ των ελάχιστων επιπέδων φορολογίας που καθορίζονται στην ΟΕΦ για τις διάφορες πηγές ενέργειας (βλ. άρθρο 1 σημείο (4) στοιχείο β) της πρότασης, σχετικά με νέα παράγραφο 3 που προστίθεται στο άρθρο 4 της ΟΕΦ).

Η απαίτηση αυτή σκοπό έχει να διασφαλίσει ότι η συνεπής μεταχείριση των πηγών ενέργειας επεκτείνεται στα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο (πάνω από τα ελάχιστα επίπεδα που αναφέρονται στην ΟΕΦ). Για τα καύσιμα κίνησης θα ήταν σκόπιμη η πρόβλεψη μεταβατικής περιόδου έως το 2023, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών διαφορών στους συντελεστές που εφαρμόζονται στα διάφορα καύσιμα κίνησης σε διάφορα κράτη μέλη.

5. Κατάργηση της δυνατότητας για τα κράτη μέλη να προβαίνουν σε διακριτική φορολογική μεταχείριση του πετρελαίου εσωτερικής καύσης, εμπορικής ή μη εμπορικής χρήσης, που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κίνησης (βλ. άρθρο 1 σημείο (6) της πρότασης, που αντικαθιστά το άρθρο 7 της ΟΕΦ).

Η δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας στο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης μη εμπορικής χρήσης που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κίνησης, από ότι στο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κίνησης, εμπορικής χρήσης, φαίνεται πως δεν συμβιβάζεται πλέον με την απαίτηση βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και την ανάγκη αντιμετώπισης των αυξανόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων των μεταφορών. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτείνει την κατάργηση της δυνατότητας αυτής.

Υπό το πρίσμα αυτής της προσέγγισης, η πρόταση του 2007 σχετικά με το άρθρο 7 της ΟΕΦ⁹, καθίσταται άνευ αντικειμένου και ως εκ τούτου αποσύρεται.

6. Απλούστευση της δομής των ελάχιστων επιπέδων φορολογίας όπου είναι δυνατόν.

Καταργείται η υφιστάμενη διαφοροποίηση μεταξύ εμπορικής και μη εμπορικής χρήσης των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για θέρμανση και της ηλεκτρικής ενέργειας (βλέπε πίνακα Γ στο παράρτημα της πρότασης). Τα ελάχιστα επίπεδα φορολόγησης για κάποιες βιομηχανικές και εμπορικές χρήσεις των καυσίμων κίνησης (βλ. πίνακα Β στο παράρτημα της πρότασης) εναρμονίζονται με τα ελάχιστα επίπεδα φορολόγησης που ισχύουν για τα ίδια προϊόντα, στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης (βλ. Πίνακα Γ στο παράρτημα της πρότασης). Τέλος, δεδομένου ότι η μολυβδόυχα βενζίνη έχει γίνει ένα περιθωριακό προϊόν, η Επιτροπή προτείνει να μην γίνεται πλέον διάκριση μεταξύ μολυβδόυχου και αμόλυβδης βενζίνης και να καθοριστεί ενιαίο ελάχιστο επίπεδο φορολογίας για τα δύο προϊόντα (βλ. Πίνακα Α του παραρτήματος της πρότασης).

7. Περιορισμός της εξαίρεσης του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας (βλ. άρθρο 1, σημείο (11) στοιχείο β) της πρότασης) προσθήκη νέου σημείου στο άρθρο 14 για την απαλλαγή από τη φορολογία, για περιορισμένο χρονικό διάστημα οκτώ ετών, της ηλεκτροδότησης από την ξηρά που παρέχεται απευθείας στα ελλιμενισμένα πλοία (βλ. άρθρο 1, σημείο (11) στοιχείο α) περίπτωση (ii) της πρότασης).

Στην τρέχουσα μορφή του, το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) υποχρεώνει τα κράτη μέλη να απαλλάσσουν από φόρους την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται επί σκάφους αναψυχής, συμπεριλαμβανομένων των ελλιμενισμένων πλοίων, ενώ το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο στ) επιτρέπει στα κράτη μέλη να επεκτείνουν αυτή τη φοροαπαλλαγή στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές. Σε ορισμένους λιμένες υφίσταται καθαρότερη εναλλακτική επιλογή με τη χρήση της ηλεκτροδότησης από την ξηρά (δηλαδή σύνδεση με το χερσαίο δίκτυο ηλεκτροδότησης). Η τεχνολογία αυτή βρίσκεται ακόμη σε πρόωρο στάδιο ανάπτυξης. Προκειμένου να τεθεί ένα πρώτο κίνητρο για την ανάπτυξη και την εφαρμογή της, η Επιτροπή προτείνει την εξαίρεση από τη φορολογία της ηλεκτροδότησης από την ξηρά σε ελλιμενισμένα πλοία. Η εξαίρεση αυτή θα ισχύει για μια οκταετία (αρχής γενομένης από την προθεσμία για τη μεταφορά που περιέχεται στην παρούσα πρόταση). Με την εφαρμογή της περιόδου αυτής προσφέρεται επίσης η δυνατότητα εκπόνησης, σε μεταγενέστερο στάδιο, πληρέστερου πλαισίου για την βέλτιστη ανάπτυξη της ηλεκτροδότησης από την ξηρά. Το εν λόγω πλαίσιο μπορεί επίσης να περιέχει κανονιστικά μέτρα. Οι εργασίες κατάρτισης του πλαισίου αυτό θα μπορούσαν να αρχίσουν αμέσως μόλις εγκριθούν κοινά τεχνικά πρότυπα για συστήματα ηλεκτροδότησης από την ξηρά στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης.

Προκειμένου να καθοριστεί μια συνολική και συνεκτική ειδοποίηση μέσω της τιμής του διοξειδίου του άνθρακα, εκτός του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ, πρέπει να προστεθεί μια νέα παράγραφος 3 στο άρθρο 14 για να περιοριστεί η εξαίρεση του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, στη γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας επί σκάφους αναψυχής, καθώς είναι πολύ δύσκολο στην πράξη να γίνει

⁹ COM(2007) 52, της 13.3.2007.

διάκριση μεταξύ της χρήσης των ενεργειακών προϊόντων για το σκοπό αυτό και των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για πλοήγηση.

8. Πρόβλεψη για έκπτωση φόρου σε ό, τι αφορά τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, για τις εγκαταστάσεις που ανήκουν σε κλάδους ή επιμέρους κλάδους που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα (βλέπε νέο άρθρο 14α της ΟΕΦ, που διατυπώθηκε στο άρθρο 1, σημείο (12) της πρότασης).

Υπάρχει ανάγκη να περιοριστούν οι δυνητικές επιπτώσεις στο κόστος της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα στους τομείς και τους επιμέρους τομείς που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα κατά την έννοια του άρθρου 10α παράγραφος 13 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μεταβατικά μέτρα ώστε να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επίπτωση στο κόστος, διατηρώντας παράλληλα την περιβαλλοντική αποτελεσματικότητα της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, όπως συνέβη και με τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής θερμοκηπιακών αερίων στο πλαίσιο της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Προκειμένου να διατηρηθεί πλήρες κίνητρο για μείωση των εκπομπών, αυτή η έκπτωση φόρου θα πρέπει να βασίζεται στην ιστορική κατανάλωση ενέργειας της οικείας εγκατάστασης εντός συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς (είτε από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31^η Δεκεμβρίου 2008 ή, εναλλακτικά, από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως την 31^η Δεκεμβρίου 2010). Το ποσό της έκπτωσης φόρου πρέπει επιπλέον να αντικατοπτρίζει τον φόρο στο διοξείδιο του άνθρακα που θα είχε επιβαρύνει την εγκατάσταση με βάση τα ιστορικά στοιχεία για την κατανάλωση, εάν υποθεθεί ότι είχε χρησιμοποιηθεί καύσιμο αναφοράς αποδοτικό ως προς το διοξείδιο του άνθρακα. Για τους σκοπούς αυτού του «δείκτη αναφοράς καυσίμου», ο συντελεστής εκπομπών του φυσικού αερίου θα πρέπει να χρησιμοποιείται προκειμένου να αντανakλά την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο της απόφασης xxx/xxx σχετικά με τον καθορισμό μεταβατικών κανόνων, σε επίπεδο Ένωσης, για εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή σύμφωνα με το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ¹⁰.

9. Διατήρηση της ευελιξίας που διαπνέει την οδηγία για τον ενεργειακό φόρο, ιδίως του υφιστάμενου κανόνα σύμφωνα με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν ελεύθερα να εφαρμόζουν περισσότερους από ένα φόρους στην κατανάλωση ενέργειας. Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή προτείνει την αναθεώρηση ορισμένων από τις υπάρχουσες επιλογές και συγκεκριμένα αυτών που έρχονται σε αντίθεση με τους επιδιωκόμενους με την παρούσα πρόταση στόχους και, γενικότερα, τη διασφάλιση της συνοχής με τους προτεινόμενους νέους γενικούς κανόνες. Πιο συγκεκριμένα, η Επιτροπή προτείνει τα εξής:

- Περιορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 4 [νέο άρθρο 3], για με περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται η οδηγία, στη γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας, προκειμένου να καθιερωθεί συνολική και συνεκτική ειδοποίηση μέσω της τιμής του διοξειδίου του άνθρακα, εκτός του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Επιπλέον, το άρθρο 2 παράγραφος 4 αποκλείει μέχρι τούδε από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας την ηλεκτρική ενέργεια όταν αντιπροσωπεύει πλέον του 50% του κόστους ενός προϊόντος [βλ. τέταρτη περίπτωση του στοιχείου β) της διάταξης]. Ωστόσο, υπάρχει κίνδυνος ο κανόνας αυτός να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά και πρέπει να καταργηθεί (βλ. άρθρο 1 σημείο (3) της πρότασης, νέο άρθρο 3).

¹⁰ EE L , , σ..

- *Κατάργηση του άρθρου 9 παράγραφος 2* η οποία προβλέπει χαμηλότερα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας του πετρελαίου εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται για θέρμανση σε τρία κράτη μέλη. Η διάταξη αυτή επιτείνει τις αντιφάσεις στον τρόπο αντιμετώπισης των διαφόρων καταναλωτών ενέργειας στην εσωτερική αγορά (βλ. άρθρο 1 σημείο (8) της πρότασης).
- *Όσο το δυνατό μεγαλύτερο περιορισμό των προαιρετικών απαλλαγών και μειώσεων του άρθρου 15* στην γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας, με σκοπό την καθιέρωση πλήρους και συνεπούς ειδοποίησης μέσω της τιμής του διοξειδίου του άνθρακα εκτός του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (βλ. άρθρο 1 σημείο (13) στοιχείο α) της πρότασης. Αυτό δεν θα ισχύει ωστόσο για τα στοιχεία στ) και (η) έως ιβ) του άρθρου 15 παράγραφος 1, για τους εξής λόγους:
 - Τα κράτη μέλη πρέπει να συνεχίσουν να επωφελούνται της πλήρως ευέλικτης εφαρμογής απαλλαγών ή μειώσεων προς όφελος των νοικοκυριών και των φιλανθρωπικών οργανώσεων για κοινωνικούς λόγους (στοιχείο η), βλ. επίσης λεπτομέρειες κατωτέρω),
 - Προτείνεται η σταδιακή κατάργηση της δυνατότητας εφαρμογής απαλλαγών ή μειώσεων για το φυσικό αέριο και το υγραέριο, δεδομένου ότι τα προϊόντα αυτά δεν προέρχονται από ανανεώσιμες πηγές (περίπτωση (i), βλ. επίσης λεπτομέρειες κατωτέρω),
 - Οι απαλλαγές ή μειώσεις για τα ενεργειακά προϊόντα που διατίθενται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τη ναυσιπλοΐα σε εσωτερικές πλωτές οδούς στο στοιχείο στ), βασίζονται σε διεθνείς συμβάσεις, τουλάχιστον σε ό, τι αφορά ορισμένες από τις σχετικές πλωτές οδούς, οι εργασίες βυθοκόρησης εσωτερικών πλωτών οδών και λιμένων στο στοιχείο ια) αποτελούν συμπληρωματικές εργασίες,
 - Οι απαλλαγές ή μειώσεις για αεροσκάφη και πλοία του στοιχείου ι), αντανακλούν παρόμοιες απαλλαγές που εφαρμόζονται για τους σκοπούς του ΦΠΑ και σχετίζονται με τις δραστηριότητες που επωφελούνται απαλλαγής βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), και οι οποίες βασίζονται σε διεθνείς συμβάσεις.
 - Το φωταέριο που αναφέρεται στο στοιχείο ιβ) του κωδικού ΣΟ 2705 είναι ένα προϊόν που προκύπτει κυρίως στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, ως υποπροϊόν της χρήσης καυσίμων στις μεταλλουργικές κατεργασίες. Από τη διαβούλευση με τα κράτη μέλη προέκυψε ότι η φορολόγησή του θα δημιουργούσε δυσανάλογες διοικητικές επιβαρύνσεις για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και για τις διοικήσεις.
- *Τροποποίηση του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο η)* έτσι ώστε να επιτρέπονται φορολογικά πλεονεκτήματα για τη χρήση με σκοπό τη θέρμανση από τα νοικοκυριά ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη πηγή ενέργειας, δηλαδή κατάργηση του αποκλεισμού ορισμένων πηγών, όπως το πετρέλαιο θέρμανσης. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι τα κράτη μέλη ενδέχεται να εξετάσουν αναγκαία φορολογικά πλεονεκτήματα του είδους αυτού, αλλά εκτιμά ότι όλες οι πηγές ενέργειας θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα (βλ. άρθρο 1, σημείο (13) στοιχείο α) περίπτωση (i) της πρότασης).
- *Τροποποίηση του άρθρου 15 παράγραφος 3*, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν επίπεδο φορολογίας έως και μηδενικό στα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική

ενέργεια που χρησιμοποιούνται στην γεωργία, τις καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, τις ιχθυοκαλλιέργειες και τη δασοκομία (βλ. άρθρο 1 σημείο (13) στοιχείο β) της πρότασης). Η διάταξη αυτή επιτείνει τις αντιφάσεις στον τρόπο αντιμετώπισης των διάφορων επιχειρηματικών κλάδων στην εσωτερική αγορά, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι η γεωργία είναι ένας από τους σημαντικούς τομείς ο οποίος σε μεγάλο βαθμό δεν καλύπτεται από το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Ως εκ τούτου, όσον αφορά την γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας, είναι απαραίτητο η εφαρμογή της δυνατότητας να εξαρτάται από μια ανταμοιβή που να εξασφαλίζει προόδους στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης. Όσον αφορά την φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα η αντιμετώπιση των οικείων κλάδων πρέπει να εναρμονιστεί με τους κανόνες που εφαρμόζονται στους βιομηχανικούς κλάδους. Επομένως, οι απαλλαγές από τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα θα εφαρμόζονται εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για να αποφευχθεί ο κίνδυνος διαρροής άνθρακα.

- *Τροποποίηση του άρθρου 5*, ώστε να καταστεί σαφές ότι η διαφοροποίηση του φόρου με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, δεν πρέπει να επεκταθεί στη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα (βλ. άρθρο 1 σημείο (5) της πρότασης). Επιπλέον, η δυνατότητα εφαρμογής χαμηλότερου επιπέδου φορολογίας στα καύσιμα κίνησης που χρησιμοποιούν τα ταξί χρησιμοποιείται, στην πράξη, μόνο για το πετρέλαιο ντίζελ. Επίσης, υπό το πρίσμα του προτεινόμενου νέου πλαισίου, η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να καταργηθεί πλήρως (μεταξύ άλλων, για τη γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας), δεδομένου ότι δεν είναι πλέον συμβατή με το στόχο των πολιτικών για την προώθηση εναλλακτικών καυσίμων, καθώς και των πολιτικών προώθησης εναλλακτικών φορέων ενέργειας και τη χρήση καθαρότερων οχημάτων στις αστικές συγκοινωνίες.
- *Τροποποίηση του άρθρου 16*, έτσι ώστε να καταργηθεί η δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέπουν μείωση ή απαλλαγή φόρου για τα βιοκαύσιμα έως το 2023 (βλ. άρθρο 1 σημείο (14) της πρότασης). Μεσοπρόθεσμα, η διάταξη αυτή δεν θα είναι πλέον αναγκαία, λόγω των αλλαγών που προτείνονται στους γενικούς κανόνες της ΟΕΦ, οι οποίες όντως λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις ιδιαιτερότητες των καυσίμων τα οποία εν όλω ή εν μέρει αποτελούνται από βιομάζα ή των προϊόντων που κατασκευάζονται από βιομάζα (βλ. άρθρο 1 σημείο (1) της πρότασης). Στην περίπτωση του υγραερίου (LPG) και του φυσικού αερίου που χρησιμοποιούνται ως προωθητικά, δεν δικαιολογούνται πλέον τα προνόμια υπό τη μορφή χαμηλότερων ελάχιστων επιπέδων της γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας ή της δυνατότητας φοροαπαλλαγής των εν λόγω ενεργειακών προϊόντων βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 περίπτωση (i), ιδίως αν ληφθεί υπόψη η ανάγκη αύξησης του μεριδίου της αγοράς που καταλαμβάνουν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Συνεπώς, τα προνόμια αυτά πρέπει επίσης να καταργηθούν μέχρι το 2023 (βλ. άρθρο 1 σημείο (13) στοιχείο α) περίπτωση (i) της πρότασης).

10. *Εναρμόνιση της οδηγίας 2003/96/ΕΚ με την οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ¹¹* (βλ. άρθρο 1 σημεία (11) στοιχείο α) περίπτωση (i), σημεία (17) και (18) της πρότασης, σχετικά με τα άρθρα 14, 20 και 21 της ΟΕΦ).

11. *Επικαιροποίηση του καταλόγου των ενεργειακών προϊόντων στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και στο άρθρο 20 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, ούτως ώστε να συμπεριληφθούν*

¹¹ ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12.

ορισμένα βιοκαύσιμα, με την επικαιροποίηση και τον εκσυγχρονισμό των διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 2008/118/ΕΚ. Επιπλέον, τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 3811 πρέπει να υπαχθούν στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, λαμβανομένου υπόψη του επαγόμενου κινδύνου φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης (βλ. άρθρο 1 σημείο (2) στοιχείο α) και σημείο (17) της πρότασης, σχετικά με τα άρθρα 2 και 20 της ΟΕΦ).

12. Παραπομπή στην επί του παρόντος ισχύουσα έκδοση της συνδυασμένης ονοματολογίας, στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ. Επιπλέον, το άρθρο 2 παράγραφος 5 της ΟΕΦ πρέπει να εναρμονιστεί με το νέο νομικό πλαίσιο που παρέχει η ΣΛΕΕ, κατόπιν της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας (βλ. άρθρο 1 σημείο (2) στοιχείο β) και σημείο (21) της πρότασης.

13. Διαγραφή των άρθρων 18α και 18β, δεδομένου ότι αυτές οι μεταβατικές διατάξεις της ΟΕΦ έχουν καταστεί άνευ αντικειμένου (βλ. άρθρο 1 σημείο (16) της πρότασης).

14. Παροχή στην Ισπανία και τη Γαλλία της δυνατότητας να θεσπίζουν υψηλότερους συντελεστές για τη γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας σε ορισμένα τμήματα της επικράτειάς τους, λαμβανομένης υπόψη της αναληφθείσας και υπό εξέλιξη μακροπρόθεσμης διαδικασίας αποκέντρωσης στις χώρες αυτές (βλ. άρθρο 1 σημείο (15) της πρότασης, σχετικά με το άρθρο 18 της ΟΕΦ).

Λόγω της ιδιαίτερης διοικητικής δομής της και προκειμένου να διευκολυνθεί η εκτέλεση της οικονομικής αυτονομίας των αυτόνομων κοινοτήτων της, θα πρέπει να επιτραπεί στην Ισπανία να εφαρμόσει, σε περιφερειακό επίπεδο, υψηλότερη γενική φορολογία στην κατανάλωση ενέργειας. Το ίδιο ισχύει και για τη Γαλλία λόγω της ανάγκης ενίσχυσης της οικονομικής ικανότητας των διοικητικών περιφερειών στις οποίες η αποκέντρωση βρίσκεται σε εξέλιξη. Πρέπει ωστόσο να διασφαλιστεί ότι εξακολουθεί να υφίσταται ίση μεταχείριση μεταξύ των ανταγωνιστικών πηγών ενέργειας. Πρέπει επίσης να διασφαλιστεί ότι οποιαδήποτε διαφοροποίηση δεν εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και δεν επηρεάζει την ενδοκοινοτική κυκλοφορία των ενεργειακών προϊόντων.

Εφόσον και άλλα κράτη μέλη επιθυμούν να θεσπίσουν παρόμοιο καθεστώς περιφερειακής φορολογικής διαφοροποίησης, πρέπει να ζητήσουν από την Επιτροπή την υποβολή πρότασης για τροποποίηση της ΟΕΦ, βάσει του άρθρου 113 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

15. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη διακίνηση με ταυτόχρονη τήρηση των απαιτήσεων ασφαλείας που ισχύουν στα εμπορικά μηχανοκίνητα οχήματα και στους ειδικούς περιέκτες, ο ορισμός των τυποποιημένων δεξαμενών των εν λόγω οχημάτων του άρθρου 24 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ πρέπει να επικαιροποιηθεί έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στο γεγονός ότι οι δεξαμενές καυσίμου δεν τοποθετούνται αποκλειστικά στα εμπορικά οχήματα από τους κατασκευαστές τους (βλ. άρθρο 1 σημείο (19) της πρότασης). Οι ομοσπονδίες εταιρειών μεταφορών έθεσαν το θέμα υπόψη της Επιτροπής, υπογραμμίζοντας ότι ορισμένα κράτη μέλη διενεργούσαν συστηματικά ελέγχους σε ό,τι αφορά την τήρηση του ορισμού αυτού και φορολογούσαν τα καύσιμα κίνησης σε δεξαμενές οι οποίες δεν υπάγονταν στο πεδίο εφαρμογής του. Το θέμα συζητήθηκε επίσης με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο πρόσφατης συνεδρίασης της επιτροπής ειδικών φόρων κατανάλωσης, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η τροποποίηση του άρθρου 24 συνιστούσε τον μόνο τρόπο επίλυσης του προβλήματος αυτού.

16. Πρόβλεψη για υποχρέωση της Επιτροπής να υποβάλει στο Συμβούλιο ανά πενταετία, και για πρώτη φορά στο τέλος του 2015, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για την ενεργειακή φορολογία και, εφόσον είναι σκόπιμο, πρόταση τροποποίησης (βλ. άρθρο 1 σημείο (21) της πρότασης). Στην έκθεση της Επιτροπής εξετάζεται, μεταξύ άλλων, το ελάχιστο επίπεδο φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, υπό το πρίσμα της εξέλιξης της τιμής αγοράς των δικαιωμάτων εκπομπών στην ΕΕ, ο αντίκτυπος της καινοτομίας και των τεχνολογικών εξελίξεων (σε ό,τι αφορά την ενεργειακή αποδοτικότητα, τη χρήση της ηλεκτρικής ενέργειας στις μεταφορές, τη χρήση εναλλακτικών καυσίμων, όπως βιοκαύσιμα και υδρογόνο, τον αντίκτυπο της δέσμευσης και αποθήκευσης άνθρακα, κλπ.), καθώς και η αιτιολόγηση των φορολογικών απαλλαγών και μειώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Όσον αφορά τις απαλλαγές και μειώσεις, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις απαλλαγές για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται στις αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) της ΟΕΦ, αντίστοιχα), λαμβανομένης υπόψη της αντιμετώπισής τους στο πλαίσιο του ΣΕΕ της ΕΕ και των αποτελεσμάτων των διεθνών διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του ΔΝΟ (Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός) σχετικά με τα διεθνή αγορακεντρικά μέσα που ενσωματώνουν το εξωτερικό κόστος των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, στην απαλλαγή για την ηλεκτροδότηση από την ξηρά (προτεινόμενο άρθρο 14 παράγραφος 4 της ΟΕΦ), καθώς και στις επιπτώσεις σε νοικοκυριά. Σε κάθε περίπτωση, ο κατάλογος των τομέων ή επιμέρους τομέων που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα για τους σκοπούς του άρθρου 14α της παρούσας οδηγίας πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο τακτικής επανεξέτασης, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της διαθεσιμότητας νεοεμφανιζόμενων στοιχείων (βλέπε ανωτέρω σημείο 2).

- **Νομική βάση**

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 113.

- **Αρχή της επικουρικότητας**

Η πρόταση υπάγεται σε τομέα που δεν ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας. Σύμφωνα με το άρθρο 113 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο θεσπίζει διατάξεις για την εναρμόνιση της νομοθεσίας περί των ειδικών φόρων κατανάλωσης, στο βαθμό που η εναρμόνιση αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Η αναθεώρηση της ΟΕΦ και το χρονοδιάγραμμά της πρέπει να εξεταστούν στο ευρύτερο πλαίσιο του θεματολογίου της ΕΕ για την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή. Επί του παρόντος, η ΕΕ θεσπίζει το πλαίσιο νομοθεσίας που θα καταστήσει εφικτή την υλοποίηση των φιλόδοξων στόχων για το 2020. Ο στόχος καλύτερης εναρμόνισης της ΟΕΦ με τους στόχους και τους σκοπούς μπορεί να επιτευχθεί με πράξη εκδιδόμενη από την Ένωση, για την τροποποίηση της ΟΕΦ.

- **Αρχή της αναλογικότητας**

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους.

Οι στόχοι της παρούσας αναθεώρησης επιτυγχάνονται καλύτερα με την τροποποίηση της υφιστάμενης οδηγίας για το λόγο που αναφέρθηκε παραπάνω. Η πρόταση αφορά κυρίως

ορισμένα ουσιώδη στοιχεία της οδηγίας: τη διάρθρωση της φορολογίας και τη σχέση μεταξύ της αντίστοιχης φορολογικής μεταχείρισης των διαφόρων πηγών ενέργειας.

Κατά συνέπεια, η πρόταση περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων.

- **Επιλογή μέσων**

Προτεινόμενα μέσα: Οδηγία. Στον τομέα αυτό που διέπεται ήδη από υφιστάμενη οδηγία, τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρήσουν ένα σημαντικό περιθώριο ευελιξίας, όπως εξηγείται ανωτέρω. Συνεπώς, το μόνο κατάλληλο μέσο είναι μια οδηγία που τροποποιεί την οδηγία 2003/96/ΕΚ.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη τροποποίηση της οδηγίας 2003/96/ΕΚ σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹²,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹³,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁴,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁵ εκδόθηκε προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας. Σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης, οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, βάσει, ιδίως του πρωτοκόλλου του Κιότο.
- (2) Απαιτείται να εξασφαλιστεί ότι η εσωτερική αγορά συνεχίζει να λειτουργεί εύρυθμα στο πλαίσιο των νέων απαιτήσεων που σχετίζονται με τον περιορισμό της κλιματικής αλλαγής, τη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και την εξοικονόμηση της ενέργειας, όπως επικυρώθηκαν με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 8-9 Μαρτίου 2007 και 11-12 Δεκεμβρίου 2008.
- (3) Η φορολογία που συνδέεται με το διοξείδιο του άνθρακα μπορεί να αποτελέσει οικονομικά συμφέρον μέσο προκειμένου τα κράτη μέλη να επιτύχουν τις μειώσεις θερμοκηπιακών αερίων που απαιτούνται σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου

¹² ΕΕ C της , σ. .

¹³ ΕΕ C της , σ. .

¹⁴ ΕΕ C της , σ. .

¹⁵ ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51.

2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020¹⁶, όσον αφορά τις πηγές που δεν καλύπτονται από το σύστημα της Ένωσης βάσει της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου¹⁷. Λόγω του δυνητικού ρόλου της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί κοινούς κανόνες όσον αφορά την εν λόγω φορολογία.

- (4) Ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν όπως μέχρι σήμερα τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν τον ενεργειακό φόρο επί των καυσίμων θέρμανσης και κίνησης καθώς και επί της ηλεκτρικής ενέργειας για ποικιλία σκοπών που δεν σχετίζονται απαραίτητα, ούτε ειδικά, ούτε αποκλειστικά, με την μείωση των θερμοκηπιακών αερίων.
- (5) Συνεπώς πρέπει να προβλεφθεί ότι η ενεργειακή φορολογία έχει δύο συνιστώσες, ήτοι φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα και γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας. Προκειμένου ο ενεργειακός φόρος να προσαρμοστεί στη λειτουργία του ενωσιακού καθεστώτος βάσει της οδηγίας 2003/87/EK, η ρητή διάκριση μεταξύ των δύο εν λόγω συνιστώσων πρέπει να καταστεί υποχρεωτική για τα κράτη μέλη. Αυτό θα επιτρέψει επίσης την διακριτή αντιμετώπιση των καυσίμων που είναι ή συνίστανται από βιομάζα.
- (6) Κάθε μια από τις εν λόγω συνιστώσες πρέπει να υπολογίζεται με βάση αντικειμενικά κριτήρια που να επιτρέπουν την ισότιμη αντιμετώπιση των διάφορων πηγών ενέργειας. Για τους σκοπούς της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, πρέπει να γίνει αναφορά στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που προέρχονται από την χρήση κάθε συναφούς ενεργειακού προϊόντος, με χρήση των συντελεστών αναφοράς για την εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στην απόφαση 2007/589/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, περί θεσπίσεως κατευθυντηρίων γραμμών για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸. Για τους σκοπούς της γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας, πρέπει να γίνει αναφορά στο ενεργειακό περιεχόμενο των διάφορων ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας όπως αναφέρονται στην οδηγία 2006/32/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁹. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να συνεκτιμώνται τα περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα της βιομάζας ή των προϊόντων από βιομάζα. Τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να φορολογούνται βάσει των συντελεστών εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στην απόφαση 2007/589/EK για τη βιομάζα ή τα προϊόντα από βιομάζα και το ενεργειακό περιεχόμενό τους, όπως προβλέπεται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2009/28/EK. Τα βιοκαύσιμα και τα βιορευστά που ορίζονται στο άρθρο 2

¹⁶ EE L 140 της 5.6.2009, σ. 136.

¹⁷ EE L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

¹⁸ EE L 229 της 31.8.2007, σ. Ι.

¹⁹ EE L 114 της 27.4.2006, σ. 64.

στοιχεία (η) και (θ) της οδηγίας 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009 σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές²⁰ είναι η κατεξοχήν σημαντικότερη κατηγορία. Δεδομένου ότι τα περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα των προϊόντων αυτών διαφέρουν ανάλογα με το αν πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας, οι ειδικές τιμές αναφοράς για τη βιομάζα και τα προϊόντα που αποτελούνται από βιομάζα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο όταν πληρούνται τα εν λόγω κριτήρια.

- (7) Η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα πρέπει να προσαρμοστεί στη λειτουργία της οδηγίας 2003/87/EK, έτσι ώστε να την συμπληρώνει αποτελεσματικά. Η εν λόγω φορολογία πρέπει να ισχύει για όλες τις χρήσεις, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων πλην της θέρμανσης, των ενεργειακών προϊόντων που προκαλούν εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα σε εγκαταστάσεις κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, υπό τον όρο ότι η οικεία εγκατάσταση δεν υπόκειται στο σύστημα εμπορίας εκπομπών βάσει της εν λόγω οδηγίας. Ωστόσο, δεδομένου ότι με τη σωρευτική εφαρμογή αμφότερων των μέσων δεν θα επέλθουν μειώσεις των εκπομπών πέραν αυτών που συνολικά επιτυγχάνονται μόνο μέσω του συστήματος εμπορίας των εκπομπών, αλλά απλώς θα αυξηθεί το συνολικό κόστος των εν λόγω μειώσεων, η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα δεν πρέπει να ισχύει για την κατανάλωση σε εγκαταστάσεις του υπάγονται στο σύστημα της Ένωσης.
- (8) Προς το σκοπό της φορολογικής ουδετερότητας, οι ίδιοι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές πρέπει να ισχύουν για κάθε συνιστώσα του ενεργειακού φόρου, για όλα τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για δεδομένη χρήση. Κατά συνέπεια, στις περιπτώσεις που προβλέπονται ίδιοι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές, τα κράτη μέλη πρέπει επίσης, για λόγους φορολογικής ουδετερότητας, να εξασφαλίσουν ίσα επίπεδα εθνικής φορολογίας για όλα τα σχετικά προϊόντα. Όπου χρειάζεται, πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές περιόδους για τον σκοπό εξίσωσης των εν λόγω συντελεστών.
- (9) Τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που σχετίζονται με το διοξείδιο του άνθρακα πρέπει να καθοριστούν βάσει των εθνικών στόχων των κρατών μελών όπως προβλέπεται στην απόφαση αριθ. 406/2009/EK, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020. Δεδομένου ότι στην εν λόγω απόφαση αναγνωρίζεται το γεγονός ότι οι προσπάθειες μείωσης των θερμοκηπιακών αερίων πρέπει να κατανέμονται ισότιμα μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να οριστούν μεταβατικές περιόδους για ορισμένα κράτη μέλη.
- (10) Τα ελάχιστα επίπεδα της γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας πρέπει να αναπτυχθούν γενικά, βάσει των υφιστάμενων ελάχιστων φορολογικών επιπέδων. Αυτό επίσης συνεπάγεται ότι το ελάχιστο επίπεδο γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας που ισχύει για τα καύσιμα κινητήρων πρέπει να παραμείνει υψηλότερο από το επίπεδο για τα καύσιμα θέρμανσης.
- (11) Πρέπει να διασφαλιστεί ότι τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας διατηρούν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματά τους. Δεδομένου ότι η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα συμπληρώνει τη λειτουργία της οδηγίας 2003/87/EK η τιμή

²⁰

EE L 140 της 5.6.2009, σ. 16.

αγοράς των δικαιωμάτων εκπομπής πρέπει να παρακολουθείται στενά στο πλαίσιο της περιοδικής αναθεώρησης της οδηγίας, που αποτελεί αρμοδιότητα της Επιτροπής. Τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας της γενικής κατανάλωσης ενέργειας πρέπει να αναπροσαρμόζονται αυτόματα σε τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της πραγματικής τους τιμής ώστε να διατηρηθεί το υφιστάμενο επίπεδο εναρμόνισης των συντελεστών. Για να μειωθεί η αστάθεια που οφείλεται στις τιμές της ενέργειας και των τροφίμων, η εν λόγω ευθυγράμμιση πρέπει να πραγματοποιείται βάσει των αλλαγών του πανευρωπαϊκά εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή εξαιρουμένης της ενέργειας και των μη μεταποιημένων τροφίμων, που δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (Eurostat).

- (12) Στον τομέα των καυσίμων κίνησης, το ευνοϊκότερο ελάχιστο επίπεδο φορολογίας που ισχύει για το πετρέλαιο κίνησης, προϊόν που αρχικά χρησιμοποιείται κατά το μεγαλύτερο μέρος για επαγγελματική χρήση και κατά συνέπεια φορολογείται παραδοσιακά με χαμηλότερο συντελεστή, δημιουργεί στρεβλωτικό αποτέλεσμα σε σχέση με την βενζίνη, το κύριο ανταγωνιστικό του καύσιμο. Κατά συνέπεια, το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/96/EK παρέχει τα πρώτα στάδια της βαθμιαίας ευθυγράμμισης του ελάχιστου επιπέδου φορολογίας που εφαρμόζεται στη βενζίνη. Απαιτείται η εν λόγω ευθυγράμμιση να συμπληρωθεί και να επιτευχθεί σταδιακά μια κατάσταση στην οποία το πετρέλαιο κίνησης και η βενζίνη φορολογούνται με τον ίδιο συντελεστή.
- (13) Η δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόσουν χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας για την εμπορική χρήση του πετρελαίου κίνησης από ότι για την μη εμπορική χρήση, φαίνεται πως δεν είναι πλέον συμβατή με την απαίτηση βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και την ανάγκη αντιμετώπισης των αυξανόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων των μεταφορών και κατά συνέπεια η σχετική διάταξη πρέπει να καταργηθεί. Το άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/96/EK επιτρέπει σε ορισμένα κράτη μέλη να εφαρμόσουν μειωμένο συντελεστή στο πετρέλαιο θέρμανσης. Η διάταξη αυτή δεν είναι πλέον συμβατή με την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και με τους ευρύτερους στόχους της Συνθήκης. Συνεπώς, πρέπει να καταργηθεί.
- (14) Υπάρχει ανάγκη να περιοριστούν οι δυνητικές επιπτώσεις στο κόστος της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα στους τομείς και τους επιμέρους τομείς που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα κατά την έννοια του άρθρου 10α παράγραφος 13 της οδηγίας 2003/87/EK. Συνεπώς, ενδείκνυται η πρόβλεψη αντίστοιχων μεταβατικών μέτρων, τα οποία όμως πρέπει να διατηρούν την περιβαλλοντική αποτελεσματικότητα της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα.
- (15) Το άρθρο 5 της οδηγίας 2003/96/EK επιτρέπει την εφαρμογή διαφοροποιημένων φορολογικών συντελεστών σε ορισμένες περιπτώσεις. Ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή της ειδοποίησης μέσω της τιμής του διοξειδίου του άνθρακα, η δυνατότητα των κρατών μελών να διαφοροποιούν τους εθνικούς φορολογικούς συντελεστές πρέπει να περιοριστεί στη γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας. Επιπλέον, η δυνατότητα εφαρμογής χαμηλότερου φορολογικού συντελεστή στα καύσιμα κίνησης που χρησιμοποιούνται από τα ταξί, δεν είναι πλέον συμβατή με το στόχο των πολιτικών προώθησης των εναλλακτικών καυσίμων και φορέων ενέργειας και της χρήσης καθαρότερων οχημάτων στις αστικές μεταφορές και κατά συνέπεια η σχετική διάταξη πρέπει να καταργηθεί.

- (16) Οι κανόνες σχετικά με τις προαιρετικές φοροαπαλλαγές και μειώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 15 της οδηγίας 2003/96/EK πρέπει να προσαρμοστούν βάσει της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί και του νέου πλαισίου που θεσπίζεται με την παρούσα οδηγία. Η δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν τις εν λόγω προαιρετικές μειώσεις και απαλλαγές πρέπει όσον είναι δυνατόν να περιοριστεί στην γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας ώστε να θεσπιστεί πλήρης και συνεπής ειδοποίηση για την τιμή του διοξειδίου του άνθρακα εκτός του συστήματος εμπορίας εκπομπών της Ένωσης.
- (17) Τα κράτη μέλη μπορούν να περιλάβουν στα κοινωνικά μέτρα που λαμβάνουν, απαλλαγές και μειώσεις υπέρ των νοικοκυριών και των φιλανθρωπικών οργανώσεων. Η δυνατότητα εφαρμογής παρόμοιων απαλλαγών ή μειώσεων πρέπει, για λόγους ίσης μεταχείρισης των ενεργειακών πηγών, να επεκταθεί σε όλα τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης και στην ηλεκτρική ενέργεια. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η περιορισμένη επίπτωσή τους στην εσωτερική αγορά, παρόμοιες απαλλαγές και μειώσεις πρέπει να εφαρμόζονται μόνο σε μη επαγγελματικές δραστηριότητες.
- (18) Στην περίπτωση του υγραερίου (LPG) και του φυσικού αερίου που χρησιμοποιούνται ως προωθητικά, τα προνόμια υπό τη μορφή χαμηλότερων ελάχιστων επιπέδων γενικής φορολογίας της κατανάλωσης ενέργειας ή η δυνατότητα φοροαπαλλαγής των εν λόγω ενεργειακών προϊόντων, δεν δικαιολογούνται πλέον, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της αναγκαίας αύξησης του μεριδίου της αγοράς που καταλαμβάνουν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και κατά συνέπεια πρέπει μεσοπρόθεσμα να καταργηθούν.
- (19) Με την οδηγία 2003/96/EK τα κράτη μέλη υποχρεούνται να απαλλάσσουν από την φορολογία τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για πλοήγηση στα κοινοτικά ύδατα καθώς και την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται επί σκάφους αναψυχής, ακόμη και στην περίπτωση που το σκάφος είναι ελλιμενισμένο. Επιπλέον, τα κράτη μέλη δύνανται να επεκτείνουν την εν λόγω ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση στις εσωτερικές πλωτές οδούς. Σε ορισμένους λιμένες υφίσταται καθαρότερη εναλλακτική επιλογή με τη χρήση ηλεκτροδότησης από την ξηρά, η οποία ωστόσο φορολογείται. Προκειμένου να τεθεί ένα πρώτο κίνητρο για την ανάπτυξη και εφαρμογή της εν λόγω τεχνολογίας, εν αναμονή της θέσπισης λεπτομερέστερου πλαισίου σχετικά με το ζήτημα αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να απαλλάσσουν από την ενεργειακή φορολογία τη χρήση ηλεκτροδότησης από την ξηρά για τα ελλιμενισμένα πλοία. Η απαλλαγή πρέπει να ισχύει για αρκετά μεγάλη χρονική περίοδο προκειμένου να μην αποθαρρύνονται οι λιμενικές επιχειρήσεις να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες επενδύσεις αλλά ταυτόχρονα να περιορίζεται χρονικά έτσι ώστε η διατήρησή της, πλήρως ή εν μέρει, να εξαρτάται από νέα απόφαση σε εύθετο χρόνο.
- (20) Το άρθρο 15 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/96/EK επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν σε γεωργικές, ανθοκομικές και ιχθυοτροφικές εργασίες καθώς και στην δασοπονία όχι μόνο τις διατάξεις που εφαρμόζονται γενικά στις επιχειρηματικές χρήσεις αλλά και μηδενικό συντελεστή φορολογίας. Η ανάλυση της εν λόγω εναλλακτικής επιλογής αποκάλυψε ότι όσον αφορά την φορολογία της γενικής κατανάλωσης ενέργειας, η διατήρησή της αντίκειται στους ευρύτερους πολιτικούς στόχους της Ένωσης εκτός και αν συνδέεται με τη διασφάλιση προόδου στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης. Όσον αφορά την φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα η αντιμετώπιση των οικείων κλάδων πρέπει να ευθυγραμμιστεί με τους κανόνες που εφαρμόζονται στους βιομηχανικούς κλάδους.

- (21) Οι γενικοί κανόνες που εισήχθησαν με την εν λόγω οδηγία συνεκτιμούν τις ιδιαιτερότητες των καυσίμων που είναι ή συνίστανται από βιομάζα και πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας του άρθρου 17 της οδηγίας 2009/28/EK όσον αφορά τόσο την συμβολή τους στο ισοζύγιο του διοξειδίου του άνθρακα όσο και το μικρότερο ενεργειακό περιεχόμενό τους ανά μονάδα ποσότητας σε σύγκριση με ορισμένα ανταγωνιστικά ορυκτά καύσιμα. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις της οδηγίας 2003/96/EK με τις οποίες επιτρέπονται μειώσεις ή απαλλαγές για τα εν λόγω καύσιμα πρέπει να καταργηθούν μεσοπρόθεσμα. Για τη μεταβατική περίοδο θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών γίνεται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία. Τα βιοκαύσιμα και τα βιορευστά που ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχεία (η) και (θ) της οδηγίας 2009/28/EK, θα πρέπει συνεπώς να επωφεληθούν από πρόσθετες φορολογικές ελαφρύνσεις που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη εφόσον πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 17 της παρούσας οδηγίας.
- (22) Ελλείψει πιο μακρόπνοης εναρμόνισης στον τομέα των καυσίμων θέρμανσης που χρησιμοποιούνται για επαγγελματικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη με επίπεδα φορολογίας άνω των ελάχιστων επιπέδων που καθορίζονται στον τομέα αυτό, πρέπει να συνεχίσουν να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν ορισμένες μειώσεις. Οι εφαρμοστέες προϋποθέσεις πρέπει να διακρίνουν μεταξύ γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας και φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, δεδομένου ότι οι στόχοι των δύο είναι διαφορετικοί. Επιπλέον, πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι αναφορές σε συστήματα αδειών που διατίθενται στο εμπόριο, στο άρθρο 17 της οδηγίας 2003/96/EK δεν περιλαμβάνουν το σύστημα της Ένωσης βάσει της οδηγίας 2003/87/EK.
- (23) Λόγω της ιδιαίτερης διοικητικής τους δομής και υπό ορισμένες προϋποθέσεις, πρέπει να επιτραπεί στην Ισπανία και στη Γαλλία να εφαρμόσουν σε περιφερειακό επίπεδο υψηλότερα επίπεδα φορολογίας όσον αφορά την γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας στα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική ενέργεια.
- (24) Η οδηγία 2003/96/EK πρέπει να ευθυγραμμιστεί με την οδηγία 2008/118/EK του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ²¹.
- (25) Ο κατάλογος των ενεργειακών προϊόντων των άρθρων 2 παράγραφος 1 και 20 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/96/EK πρέπει να επικαιροποιηθεί έτσι ώστε να συμπεριλάβει και ορισμένα βιοκαύσιμα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενοποιημένη και τυποποιημένη αντιμετώπιση των εν λόγω βιοκαυσίμων και πρέπει να γίνει αναφορά στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2003/96/EK στην ισχύουσα έκδοση της συνδυασμένης ονοματολογίας. Συνεκτιμώντας τον κίνδυνο της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής ή της κατάχρησης που αντιπροσωπεύουν, τα προϊόντα του κωδικού ΣΟ 3811 πρέπει να υπαχθούν στις διατάξεις ελέγχου και διακίνησης της οδηγίας 2008/118/EK.
- (26) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη διακίνηση με ταυτόχρονη τήρηση των απαιτήσεων ασφαλείας που ισχύουν στα εμπορικά μηχανοκίνητα οχήματα και στους ειδικούς περιέκτες, ο ορισμός των τυποποιημένων δεξαμενών των εν λόγω οχημάτων

²¹ EE L 9 της 14.1.2009, σ. 12.

του άρθρου 24 της οδηγίας 2003/96/EK πρέπει να επικαιροποιηθεί έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στο γεγονός ότι οι δεξαμενές καυσίμου δεν τοποθετούνται αποκλειστικά στα εμπορικά οχήματα από τους κατασκευαστές τους.

- (27) Επειδή ορισμένες μεταβατικές διατάξεις της οδηγίας 2003/96/EK έχουν καταστεί παρωχημένες, πρέπει να καταργηθούν.
- (28) Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει ανά πενταετία, και για πρώτη φορά στο τέλος του 2015, έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, εξετάζοντας ιδιαίτερα το ελάχιστο επίπεδο φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα υπό το πρίσμα της εξέλιξης της αγοραίας τιμής στην ΕΕ των δικαιωμάτων εκπομπής, των επιπτώσεων της καινοτομίας και των τεχνολογικών εξελίξεων και την αιτιολόγηση των φοροαπαλλαγών και μειώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, περιλαμβανομένου του καυσίμου που χρησιμοποιείται για την αεροναυτιλία και τη θαλάσσια ναυσιπλοΐα. Ο κατάλογος των τομέων ή επιμέρους τομέων που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο τακτικής επανεξέτασης, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα των νεοεμφανιζόμενων στοιχείων.
- (29) Ενδείκνυται η τροποποίηση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2003/96/EK σχετικά με τις εκτελεστικές αρμοδιότητες προκειμένου να διασφαλιστεί συνέπεια με τις διατάξεις που θεσπίζονται με την Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό πρέπει να γίνει μέσω της ανάθεσης κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή.
- (30) Η Επιτροπή πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εγκρίνει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επικαιροποίηση των κωδικών της Συνδυασμένης Ονοματολογίας για τα προϊόντα που αναφέρονται στην οδηγία 2003/96/EK καθώς και για την αναφορά στην ισχύουσα Συνδυασμένη Ονοματολογία. Οι εν λόγω αρμοδιότητες πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή επ' αόριστον, ώστε να καταστεί δυνατή, εφόσον χρειαστεί, η προσαρμογή των κανόνων.
- (31) Δεδομένου ότι οι στόχοι των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν, ιδίως για να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στο πλαίσιο των νέων απαιτήσεων στους τομείς της ενέργειας και του περιβάλλοντος, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και κατά συνέπεια μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας βάσει του άρθρου 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (32) Συνεπώς, η οδηγία 2003/96/EK πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2003/96/EK τροποποιείται ως εξής:

- (1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν φορολογία στα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική ενέργεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη διακρίνουν μεταξύ φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα και γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας.

Η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα υπολογίζεται σε ευρώ ανά τόνο εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, βάσει των συντελεστών αναφοράς για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στο σημείο 11 του παραρτήματος I της απόφασης 2007/589/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, περί θεσπίσεως κατευθυντηρίων γραμμών για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*). Οι συντελεστές εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στην εν λόγω απόφαση για τη βιομάζα ή τα προϊόντα από βιομάζα, στην περίπτωση των βιοκαυσίμων και βιορευστών που καθορίζονται στο άρθρο 2 στοιχεία η) και θ) της οδηγίας 2009/28/EK ισχύουν μόνο όταν τα οικεία προϊόντα πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 17 της οδηγίας 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (**). Στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των βιοκαυσίμων και των βιορευστών με τα εν λόγω κριτήρια, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τον συντελεστή αναφοράς εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για το ισοδύναμο καύσιμο θέρμανσης ή κίνησης για το οποίο έχουν καθοριστεί ελάχιστα επίπεδα φορολογίας στην παρούσα οδηγία.

Η φορολογία της γενικής κατανάλωσης ενέργειας, υπολογίζεται σε ευρώ ανά GJ βάσει της καθαρής θερμαντικής ικανότητας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας που καθορίζονται στο παράρτημα II της οδηγίας 2006/32/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου (***). Στην περίπτωση βιομάζας ή προϊόντων από βιομάζα οι τιμές αναφοράς είναι εκείνες που καθορίζονται στο παράρτημα III της οδηγίας 2009/28/EK. Ωστόσο, στην περίπτωση βιοκαυσίμων ή βιορευστών που προβλέπονται στο άρθρο 2 στοιχεία η) και θ) της οδηγίας 2009/28/EK, οι εν λόγω τιμές αναφοράς εφαρμόζονται μόνο εφόσον το προϊόν πληροί τα κριτήρια βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 17 της παρούσας οδηγίας. Στην περίπτωση που τα βιοκαύσιμα και τα βιορευστά δεν πληρούν τα εν λόγω κριτήρια αυτά, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις τιμές αναφοράς για το ισοδύναμο καύσιμο θέρμανσης ή κίνησης για το οποίο έχουν καθοριστεί ελάχιστα επίπεδα φορολογίας στην παρούσα οδηγία.

Στις περιπτώσεις που η οδηγία 2006/32/EK, η απόφαση 2007/589/EK ή η οδηγία 2009/28/EK, αναλόγως της περιπτώσεως, δεν περιέχουν συντελεστή εκπομπών ή/και καθαρή θερμαντική ικανότητα για το οικείο προϊόν, τα κράτη μέλη αναφέρονται στις συναφείς διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τον συντελεστή εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα ή/και την καθαρή θερμαντική ικανότητα.

Για τους σκοπούς της οδηγίας, «βιομάζα» σημαίνει το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα προϊόντων, αποβλήτων και καταλοίπων βιολογικής προέλευσης από τη γεωργία

(συμπεριλαμβανομένων των φυτικών και των ζωικών ουσιών), τη δασοκομία και τους συναφείς κλάδους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα των βιομηχανικών αποβλήτων και των οικιακών απορριμμάτων.

3. Στις περιπτώσεις που μέρος ενεργειακού προϊόντος αποτελείται από βιομάζα ή από προϊόντα από βιομάζα, οι συντελεστές εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα και η καθαρή θερμαντική ικανότητα που αφορά το εν λόγω μέρος καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, ανεξάρτητα από τον κωδικό της ΣΟ στον οποίο υπάγεται το ενεργειακό προϊόν συνολικά.
4. Εάν δεν προσδιορίζεται διαφορετικά, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται τόσο στην φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα όσο και στην φορολογία της γενικής κατανάλωσης ενέργειας.

(*) ΕΕ L 229 της 31.8.2007, σ. 1.

(**) ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16.

(***) ΕΕ L 114 της 27.4.2006 σ. 64.»

(2) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

(i) Το στοιχείο η) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«η) τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2909 19 10 και 3824 90 91•»

(ii) Προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία θ) και ι):

«θ) τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2207, 2208 90 91 και 2208 90 99 εάν αυτά προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή κίνησης και έχουν μετουσιωθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 92/83/ΕΚ•

ι) τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2909 19 90, 3823 19 90 και 3824 90 97, εάν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμο θέρμανσης ή κίνησης.»

β) Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να διατεθούν προς πώληση ή να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα κίνησης ή θέρμανσης, τα ενεργειακά προϊόντα, εκτός εκείνων για τα οποία καθορίζονται ελάχιστα επίπεδα φορολογίας στην παρούσα οδηγία, φορολογούνται, αναλόγως της χρήσης, με το συντελεστή του ισοδύναμου καυσίμου θέρμανσης ή κίνησης, υπολογιζόμενου σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3.

Τα προϊόντα πλην των ενεργειακών προϊόντων, τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να διατεθούν προς πώληση ή να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα

κίνησης, φορολογούνται με συντελεστές για το ισοδύναμο καύσιμο κίνησης, που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3.

Τα πρόσθετα και τα αραιωτικά καυσίμων κίνησης, πλην του νερού, φορολογούνται με συντελεστές για το ισοδύναμο καύσιμο κίνησης.

Οι υδρογονάνθρακες πλην των αναφερόμενων στην παράγραφο 1, που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να διατεθούν προς πώληση ή να χρησιμοποιηθούν για θέρμανση, φορολογούνται με συντελεστές για το ισοδύναμο ενεργειακό προϊόν, που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3. Το παρόν εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην τύρφη.

4. Η φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, με την επιφύλαξη του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζεται στις χρήσεις των ενεργειακών προϊόντων που προκαλούν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα από εγκαταστάσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο ε) της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003 σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (*), ανεξάρτητα από το αν οι εγκαταστάσεις αυτές φθάνουν στις οριακές τιμές που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής.

Όταν τα ενεργειακά προϊόντα χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο για σκοπό άλλο πλην του καυσίμου κίνησης, πρέπει να αντιμετωπίζονται ως καύσιμο θέρμανσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

5. Οι κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας στους οποίους παραπέμπει η παρούσα οδηγία είναι εκείνοι που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο(**).

Στην περίπτωση που ο κανονισμός που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ή στην περίπτωση που για την τροποποίηση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας απαιτείται τροποποίηση των κωδικών που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, η Επιτροπή κατ' εξουσιοδότηση εγκρίνει πράξη σύμφωνα με το άρθρο 27 και υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 27α και 27β προκειμένου να τροποποιηθούν οι κωδικοί της Συνδυασμένης Ονοματολογίας των προϊόντων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή προκειμένου να τροποποιηθεί η αναφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, ώστε να ευθυγραμμιστεί με την ισχύουσα έκδοση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

Η εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξη δεν πρέπει να συνεπάγεται αλλαγές στους ελάχιστους φορολογικούς συντελεστές που εφαρμόζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ή πρόσθεση ή αφαίρεση ενεργειακών προϊόντων και ηλεκτρικής ενέργειας.

(*) ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

(**) ΕΕ L 284 της 29.10.2010, σ. 1.»

γ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 6:

«6. Για τους σκοπούς των στοιχείων α), δ), θ) και ι) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, και των στοιχείων α), ζ), θ) και ι) του άρθρου 20 παράγραφος 1, τα προϊόντα που προορίζονται για εφοδιασμό πρέπει να θεωρείται ότι προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κίνησης, εφόσον ο προμηθευτής γνωρίζει ή ευλόγως όφειλε να γνωρίζει, ότι ο δικαιούχος προτίθεται να χρησιμοποιήσει τα προϊόντα ως καύσιμα θέρμανσης ή καύσιμα κίνησης. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και το στοιχείο α) του άρθρου 20 παράγραφος 1 δεν θεωρούνται ότι προορίζονται για χρήση ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κίνησης εφόσον παρέχονται σε έναν παραγωγό εμπορευμάτων που αναφέρονται στο στοιχείο η) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και στο στοιχείο η) του άρθρου 20 παράγραφος 1.»

(3) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 4, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στην φορολογία των εκροών θερμικής ενέργειας και στη φορολογία των προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 4401 και 4402·
- β) στις ακόλουθες χρήσεις των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας:
 - ενεργειακά προϊόντα για άλλους σκοπούς εκτός της χρήσης ως καύσιμα κίνησης ή καύσιμα θέρμανσης,
 - διπλή χρήση των ενεργειακών προϊόντων.

Ένα ενεργειακό προϊόν έχει διπλή χρήση όταν χρησιμοποιείται τόσο ως καύσιμο θέρμανσης όσο και για χρήσεις άλλες εκτός της χρήσης ως καύσιμο κίνησης ή καύσιμο θέρμανσης. Η χρήση των ενεργειακών προϊόντων για χημική αναγωγή και στο πλαίσιο ηλεκτρολυτικής και μεταλλουργικής κατεργασίας θεωρείται διπλή χρήση,

- η ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται κυρίως για χημική αναγωγή και στο πλαίσιο ηλεκτρολυτικής και μεταλλουργικής κατεργασίας,
- οι ορυκτολογικές κατεργασίες.

Ως «ορυκτολογικές κατεργασίες» νοούνται οι κατεργασίες που κατατάσσονται στην ονοματολογία NACE υπό τον κωδικό ΔΘ 23 «κατασκευή άλλων μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων» στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE αναθεώρηση 2 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου και ορισμένων κανονισμών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικών με ειδικούς στατιστικούς τομείς*).

Ωστόσο, το άρθρο 20 εφαρμόζεται στα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται όπως προβλέπεται στο στοιχείο β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

(*) ΕΕ L 393 της 30.1.2006, σ. 1.»

(4) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «επίπεδο φορολογίας» νοείται το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους έμμεσους φόρους (εξαιρουμένου του φόρου προστιθέμενης αξίας, στο εξής: ΦΠΑ) που υπολογίζονται:

- α) όσον αφορά τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 παράγραφος 2, κατά τη στιγμή της διάθεσης στην κατανάλωση,
- β) όσον αφορά τη γενική φορολογία κατανάλωσης της ενέργειας, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 παράγραφος 2, κατά τη στιγμή της διάθεσης στην κατανάλωση.»

β) Προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3 και 4:

«3. Με την επιφύλαξη εξαιρέσεων, διαφοροποιήσεων και μειώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στη περίπτωση που στο παράρτημα I καθορίζονται ίσα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας σε σχέση με συγκεκριμένη χρήση, καθορίζονται ίσα επίπεδα φορολογίας για προϊόντα που διατίθενται για την εν λόγω χρήση. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο θ), για τα καύσιμα κίνησης που αναφέρονται στο παράρτημα I πίνακας Α, τούτο ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου 2023.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, κάθε χρήση για την οποία προσδιορίζεται ελάχιστο επίπεδο φορολογίας, αντίστοιχα, στους πίνακες Α, Β και Γ του παραρτήματος Ι, θεωρείται ως ενιαία χρήση.

4. Τα ελάχιστα επίπεδα γενικής φορολογίας της κατανάλωσης ενέργειας που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία αναπροσαρμόζονται κάθε τρία χρόνια αρχής γενομένης από την 1^η Ιουλίου 2016, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι μεταβολές του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή εξαιρουμένης της ενέργειας και των μη μεταποιημένων τροφίμων, που δημοσιεύει η Eurostat. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προκύπτοντα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα ελάχιστα επίπεδα προσαρμόζονται αυτομάτως, αυξάνοντας ή μειώνοντας το βασικό ποσό σε ευρώ κατά το ποσοστό μεταβολής του προαναφερθέντος δείκτη κατά τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη. Εάν, μετά την τελευταία αναπροσαρμογή, η ποσοστιαία μεταβολή είναι μικρότερη του 0,5%, δεν πραγματοποιείται νέα αναπροσαρμογή.»

(5) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) Η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, μπορούν να επιβάλλουν διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές στη γενική φορολογία κατανάλωσης της ενέργειας, υπό φορολογικό έλεγχο, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

β) Η τρίτη περίπτωση αντικαθίσταται από το εξής:

«— για τις ακόλουθες χρήσεις: τοπικές δημόσιες συγκοινωνίες (αποκλειομένων των ταξί), αποκομιδή απορριμμάτων, ένοπλες δυνάμεις και δημόσια διοίκηση, πρόσωπα με ειδικές ανάγκες, ασθενοφόρα,»

(6) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Από την 1η Ιανουαρίου 2013, από την 1η Ιανουαρίου 2015 και από την 1η Ιανουαρίου 2018 τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που εφαρμόζονται στα καύσιμα κινητήρων καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I πίνακας Α.»

(7) Το άρθρο 8 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Από την 1η Ιανουαρίου 2013 τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κίνησης για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I πίνακας Β.»

(8) Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Από την 1η Ιανουαρίου 2013, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας καυσίμων θέρμανσης καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I πίνακας Γ.»

(9) Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

Από την 1η Ιανουαρίου 2013, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας της ηλεκτρικής ενέργειας καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I πίνακας Δ.»

(10) Το άρθρο 12 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν εφαρμόζονται μονάδες όγκου, ο όγκος μετράται σε θερμοκρασία 15°C.»

(11) Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

(i) η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εκτός από τις γενικές διατάξεις που προβλέπονται στην οδηγία 2008/118//ΕΚ του Συμβουλίου, της 16^{ης} Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ(*) σε ό,τι αφορά τις απαλλασσόμενες χρήσεις των φορολογητέων προϊόντων και με την επιφύλαξη άλλων ενωσιακών διατάξεων, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα ακόλουθα προϊόντα από τη φορολογία, υπό τις προϋποθέσεις που θα ορίσουν προκειμένου να διασφαλισθεί η ορθή και απρόσκοπτη εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και να αποφευχθεί η φοροδιαφυγή, η φοροαποφυγή ή η κατάχρηση:

(*) ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12.»

(ii) στο στοιχείο α), η δεύτερη πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν, για λόγους περιβαλλοντικής πολιτικής εκτός αυτής που αφορά τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, να επιβάλουν στα προϊόντα αυτά φορολογία χωρίς να υποχρεούνται να τηρούν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που θεσπίζει η παρούσα οδηγία.»

(ii) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία δ) και ε):

«δ) όσον αφορά τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που υπόκεινται σε, και δεν αποκλείονται από, το καθεστώς της Ένωσης κατά την έννοια της οδηγίας 2003/87/ΕΚ,

ε) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020, την ηλεκτροδότηση από την ξηρά που παρέχεται απευθείας στα ελλιμενισμένα πλοία.»

β) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Στην περίπτωση των χρήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), με εξαίρεση τις χρήσεις για την ηλεκτροπαραγωγή επί του σκάφους αναψυχής, η απαλλαγή εφαρμόζεται μόνο σε ό,τι αφορά τη γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας.»

(12) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 14α:

«Άρθρο 14α

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, τα κράτη μέλη παρέχουν έκπτωση σε ό,τι αφορά τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα για τη χρήση ενεργειακών προϊόντων από εγκαταστάσεις που ανήκουν σε τομείς ή σε επιμέρους τομείς οι οποίοι θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα.
2. Το ποσό της έκπτωσης φόρου πρέπει να αντιστοιχεί στη μέση ετήσια κατανάλωση ενεργειακών προϊόντων της εγκατάστασης, εκπεφρασμένης σε gigajoules (GJ), κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, για σκοπούς άλλους από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 7, πολλαπλασιασμένη επί 0,00561 και επί το ελάχιστο επίπεδο της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, όπως ορίζεται

στο παράρτημα I, πίνακας Γ. Η περίοδος αναφοράς που αναφέρεται στην πρώτη πρόταση της παρούσας παραγράφου είναι είτε η περίοδος από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31η Δεκεμβρίου 2008 ή η περίοδος από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως την 31η Δεκεμβρίου 2010. Το ποσό της έκπτωσης φόρου δεν πρέπει να υπερβαίνει το φόρο που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα για τη χρήση ενεργειακών προϊόντων από την εγκατάσταση κατά την σχετική περίοδο.

3. Για τις εγκαταστάσεις που δεν βρίσκονται σε λειτουργία κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, τα κράτη μέλη βασίζονται στο επίπεδο της έκπτωσης φόρου στην εγκατεστημένη ισχύ της εγκατάστασης, πολλαπλασιασμένη επί ένα μέσο συντελεστή χρησιμοποίησης της ισχύος, εφαρμόζοντας την μέθοδο που προβλέπεται στην απόφαση XXX της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό μεταβατικών κανόνων σε επίπεδο Ένωσης για εναρμονισμένες δωρεάν κατανομές, σύμφωνα με το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (*).
4. Όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει επίπεδο φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα το οποίο υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που καθορίζεται από την παρούσα οδηγία, δύναται, για τον καθορισμό του ποσού της έκπτωσης φόρου βάσει της παραγράφου 2, να λάβει ως αναφορά το επίπεδο φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα μέχρι το εθνικό επίπεδο.
5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 4, «τομείς ή επιμέρους τομείς που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα» είναι εκείνοι οι οποίοι έχουν προσδιοριστεί ως τέτοιοι βάσει του άρθρου 10α (13) της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

(*) EE L

(13) Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

(i) τα στοιχεία η) και θ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«η) στα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης και στην ηλεκτρική ενέργεια εφόσον προορίζεται για οικιακή χρήση ή/και για οργανισμούς αναγνωρισμένους ως φιλανθρωπικούς από το οικείο κράτος μέλος. Στην περίπτωση τέτοιων φιλανθρωπικών οργανισμών, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την απαλλαγή ή τη μείωση στις χρήσεις για μη επιχειρηματικές δραστηριότητες. Όταν γίνεται μεικτή χρήση, η φορολογία επιβάλλεται ανάλογα με το κάθε είδος χρήσης. Εάν μια χρήση είναι αμελητέα δύναται να θεωρηθεί μηδενική•

(i) Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2023 το φυσικό αέριο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται ως προωθητικά•»

(ii) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα στοιχεία α) έως ε) και ζ) ισχύουν μόνο για τη γενική φορολογία της κατανάλωσης ενέργειας.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μηδενικό επίπεδο γενικής φορολογίας της κατανάλωσης ενέργειας στα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται στη γεωργία, τις καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, τις ιχθυοκαλλιέργειες και τη δασοκομία. Οι δικαιούχοι υπόκεινται σε ρυθμίσεις που πρέπει να οδηγούν σε αύξηση της ενεργειακής απόδοσης, γενικά ισοδύναμης με εκείνη που θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν τηρούνταν οι κοινοί ελάχιστοι συντελεστές της Ένωσης.»

(1) Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

(i) η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2023, τα κράτη μέλη μπορούν, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, να εφαρμόζουν απαλλαγή ή μειωμένο φορολογικό συντελεστή της γενικής φορολογίας κατανάλωσης ενέργειας, υπό φορολογικό έλεγχο, στα φορολογητέα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας, όταν τα προϊόντα αυτά αποτελούνται από ή περιέχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα και όταν, σε ό,τι αφορά τα βιοκαύσιμα και τα βιορευστά που καθορίζονται στο άρθρο 2 στοιχεία η) και θ) της οδηγίας 2009/28/EK, τα προϊόντα αυτά πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας:»

(ii) το τρίτο εδάφιο διαγράφεται.

β) Οι παράγραφοι 4, 6 και 8 διαγράφονται.

(14) Τα άρθρα 17 και 18 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

«Άρθρο 17

1. Εφόσον τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία τηρούνται κατά μέσον όρο για κάθε επιχείρηση, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν φορολογικές μειώσεις στη γενική φορολογία κατανάλωσης ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για θέρμανση ή για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ), και ηλεκτρικής ενέργειας στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) υπέρ των ενεργοβόρων επιχειρήσεων.

Ως «ενεργοβόρος επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11, στην οποία είτε η αγορά ενεργειακών προϊόντων και ηλεκτρικής ενέργειας ανέρχεται τουλάχιστον στο 3,0 % της αξίας παραγωγής, είτε ο καταβλητέος εθνικός ενεργειακός φόρος ανέρχεται τουλάχιστον στο 0,5% της προστιθέμενης αξίας. Στο πλαίσιο του ορισμού αυτού, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν πιο περιοριστικές έννοιες, συμπεριλαμβανομένων των ορισμών της αξίας των πωλήσεων, της επεξεργασίας και του τομέα δραστηριοτήτων.

Ως «αγορές ενεργειακών προϊόντων και ηλεκτρικής ενέργειας» νοείται το τρέχον κόστος της ενέργειας που αγοράζεται ή παράγεται στο πλαίσιο της επιχείρησης.

Συμπεριλαμβάνονται μόνον η ηλεκτρική ενέργεια, η θερμότητα και τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για θέρμανση ή για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ). Περιλαμβάνονται όλοι οι φόροι εκτός από τον εκπιπτόμενο ΦΠΑ.

Ως «αξία παραγωγής» νοείται ο κύκλος εργασιών, συμπεριλαμβανομένων των επιδοτήσεων που συνδέονται άμεσα με την τιμή του προϊόντος, προστιθέμενων ή αφαιρούμενων των μεταβολών στα αποθέματα των τελικών προϊόντων, των υπό επεξεργασία προϊόντων και των αγαθών ή υπηρεσιών που αγοράζονται με σκοπό τη μεταπώληση, αφού αφαιρεθούν οι αγορές αγαθών και υπηρεσιών προς μεταπώληση.

Ως «προστιθέμενη αξία» νοείται συνολικός κύκλος εργασιών που υπόκειται στον ΦΠΑ συμπεριλαμβανομένων των εξαγωγών και αφαιρουμένου του συνόλου των αγорών που υπόκεινται στον ΦΠΑ συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγών,

β) όταν συνάπτονται συμφωνίες με επιχειρηματικές οντότητες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 ή με ενώσεις επιχειρηματικών οντοτήτων, ή όταν εφαρμόζονται συστήματα εμπορεύσιμων αδειών ή ισοδύναμα μέτρα, στο βαθμό που οδηγούν σε βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

2. Εφόσον τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία τηρούνται κατά μέσον όρο για κάθε επιχείρηση, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν φορολογικές μειώσεις από τη φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα σε ενεργειακά προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για θέρμανση ή για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) στις περιπτώσεις σύναψης συμφωνιών με επιχειρηματικές οντότητες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 ή με ενώσεις επιχειρηματικών οντοτήτων, ή στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται συστήματα εμπορεύσιμων αδειών ή ισοδύναμα μέτρα, στο βαθμό που συμβάλλουν σε στόχους μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, ως «συστήματα εμπορεύσιμων αδειών» νοούνται τα συστήματα εμπορεύσιμων αδειών πλην του καθεστώτος της Ένωσης κατά την έννοια της οδηγίας 2003/87/EK.

Άρθρο 18

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 3, η Ισπανία δύναται να ορίσει ότι τα επίπεδα της γενικής φορολογίας της κατανάλωσης ενέργειας που εφαρμόζει μια αυτόνομη κοινότητα μπορεί να υπερβαίνουν τα αντίστοιχα εθνικά επίπεδα φορολογίας (περιφερειακή διαφοροποίηση). Οι εφαρμοστέοι κανόνες πρέπει να τηρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το επίπεδο φορολογίας που εφαρμόζει μια αυτόνομη κοινότητα δεν μπορεί να υπερβαίνει το αντίστοιχο εθνικό επίπεδο φορολογίας κατά ποσοστό άνω του 15%,

β) όπου κατά τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής στην Ισπανία από άλλο κράτος μέλος, γίνεται παρατυπία στην Ισπανία ή θεωρείται ότι έχει γίνει, κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 2008/118/EK σε ό,τι αφορά το απαιτητό των ειδικών φόρων κατανάλωσης, το πρόσωπο που εγγυήθηκε την πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 18 της εν λόγω οδηγίας, δεν πρόκειται να θεωρηθεί υπεύθυνο για την καταβολή της διαφοράς μεταξύ του επιπέδου φορολογίας που εφαρμόζεται από κάθε αυτόνομη κοινότητα και του εθνικού επιπέδου, εκτός εάν το πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία ή παράβαση.

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 3, η Γαλλία δύναται να ορίσει ότι τα επίπεδα γενικής φορολογίας της κατανάλωσης ενέργειας που εφαρμόζονται στο επίπεδο γαλλικών περιφερειών μπορεί να υπερβαίνουν τα αντίστοιχα εθνικά επίπεδα φορολογίας (περιφερειακή διαφοροποίηση). Οι εφαρμοστέοι κανόνες πρέπει να τηρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Το επίπεδο φορολογίας που εφαρμόζει μια περιφερειακή αρχή δεν μπορεί να υπερβαίνει το αντίστοιχο εθνικό επίπεδο φορολογίας σε ποσοστό άνω του 15%,

β) Όπου κατά τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής στη Γαλλία από άλλο κράτος μέλος, σημειώνεται παρατυπία ή θεωρείται ότι έχει συμβεί στη Γαλλία, κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 2008/118/EK σε ό, τι αφορά το απαιτητό των ειδικών φόρων κατανάλωσης, το πρόσωπο που εγγυήθηκε την πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 18 της εν λόγω οδηγίας δεν πρόκειται να θεωρηθεί υπεύθυνο για την καταβολή της διαφοράς μεταξύ του επιπέδου φορολογίας που εφαρμόζεται από κάθε περιφερειακή αρχή και του εθνικού επιπέδου, εκτός εάν το πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία ή παράβαση.

3. Η Πορτογαλία δύναται να εφαρμόζει επίπεδα γενικής φορολογίας κατανάλωσης της ενέργειας για τα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλίσκονται στην αυτόνομη περιοχή των Αζόρων και της Μαδέρας, κατώτερα από τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, προκειμένου να αντισταθμίσει το κόστος μεταφοράς που οφείλεται στον νησιωτικό και διάσπαρτο χαρακτήρα αυτών των περιοχών.

4. Η Ελλάδα δύναται να συνεχίσει να εφαρμόζει επίπεδα γενικής φορολογίας κατανάλωσης της ενέργειας μέχρι και 0,6 ευρώ ανά GJ κατώτερα από τα ελάχιστα επίπεδα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται ως προωθητικό και για τη βενζίνη που χρησιμοποιείται στους νομούς Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσων και Κυκλάδων και στα ακόλουθα νησιά του Αιγαίου: Θάσος, Βόρειες Σποράδες, Σαμοθράκη και Σκύρος.

5. Η Βουλγαρία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Ρουμανία και η Σλοβακία δύνανται, για τις χρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9, να εφαρμόσουν μεταβατική περίοδο μέχρι την 1η του Ιανουαρίου 2021 για τη θέσπιση φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα. Εάν η Ένωση αποφασίσει ότι τα επίπεδα των εκπομπών θερμοκηπιακών αερίων πρέπει να μειωθούν μέχρι το 2020 σε ποσοστό άνω του 20% σε σύγκριση με τα επίπεδα που επιτεύχθηκαν το 1990, η Επιτροπή θα εξετάσει την εφαρμογή αυτών των μεταβατικών περιόδων και, ενδεχομένως, θα υποβάλει πρόταση με σκοπό τη συντόμευση τους ή/και την τροποποίηση των ελάχιστων επιπέδων της φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, όπως ορίζεται στο παράρτημα I.»

(15) Τα άρθρα 18α και 18β διαγράφονται.

(16) Το άρθρο 20 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

1. Μόνον τα ακόλουθα ενεργειακά προϊόντα υπάγονται στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 2008/118/EOK:

- α) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1507 έως 1518, όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κίνησης•
- β) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2707 10, 2707 20, 2707 30 και 2707 50•
- γ) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2710 11 έως 2710 19 69. Ωστόσο, για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2710 11 21, 2710 11 25 και 2710 19 29, τα κεφάλαια III και IV της οδηγίας 2008/118/EK εφαρμόζονται μόνο για τη χύδην εμπορική κυκλοφορία•
- δ) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2711 (εξαιρουμένων των κωδικών 2711 11, 2711 21 και 2711 29)•
- ε) προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2901 10•
- στ) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 και 2902 44•
- ζ) προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2905 11 00, όταν δεν είναι συνθετικής προέλευσης και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κίνησης•
- η) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2909 19 10 και 3824 90 91:
- (i) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2207, 2208 90 91 και 2208 90 99 εάν αυτά προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή κίνησης και έχουν μετουσιωθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 92/83/EK•
- ι) προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2909 19 90, 3823 19 90 και 3824 90 97, εάν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμο θέρμανσης ή κίνησης•
- ια) προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 3811.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται, βάσει διμερών διακανονισμών, να μην εφαρμόζουν ορισμένες ή όλες τις διατάξεις των κεφαλαίων III και IV της οδηγίας 2008/118/EK όσον αφορά ορισμένα ή όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, στο βαθμό που δεν καλύπτονται από τα άρθρα 7, 8 και 9 της παρούσας οδηγίας. Οι διακανονισμοί αυτοί δεν επηρεάζουν τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν σε αυτούς. Όλοι οι διμερείς διακανονισμοί κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.»

(17) Το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

Στο σημείο 1, οι λέξεις «οδηγία 92/12/EK» αντικαθίστανται από τις λέξεις «οδηγία 2008/118/EK»•

β) Η παράγραφος 2 διαγράφεται•

γ) Στο πρώτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 5, οι λέξεις «Για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Για την εφαρμογή των άρθρων 2 και 7 της οδηγίας 2008/118/ΕΚ».

(18) Το άρθρο 24 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από τα εξής:

«2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως,

«κανονικές δεξαμενές καυσίμων»:

- οι δεξαμενές που ο κατασκευαστής ή τρίτο πρόσωπο τοποθετούν μονίμως σε όλα τα μηχανοκίνητα οχήματα και οι οποίες, σύμφωνα με τα έγγραφα κυκλοφορίας ή το πιστοποιητικό τεχνικού ελέγχου του οχήματος, πληρούν τις ισχύουσες τεχνικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις ασφαλείας, και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου, τόσο για την κίνηση των οχημάτων όσο και, ενδεχομένως, για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων. Θεωρούνται επίσης ως κανονικές δεξαμενές καυσίμων οι δεξαμενές υγραερίου, που είναι τοποθετημένες σε μηχανοκίνητα οχήματα και επιτρέπουν την απευθείας χρησιμοποίηση του υγραερίου ως καυσίμου καθώς και οι δεξαμενές που είναι τοποθετημένες σε άλλα συστήματα με τα οποία μπορεί να είναι εξοπλισμένο το όχημα,
- οι δεξαμενές καυσίμων που ο κατασκευαστής ή τρίτο πρόσωπο τοποθετεί μονίμως σε ειδικό εμπορευματοκιβώτιο το οποίο σύμφωνα με τα έγγραφα κυκλοφορίας του εμπορευματοκιβωτίου, πληροί τις ισχύουσες τεχνικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις ασφαλείας, και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα ειδικά εμπορευματοκιβώτια.

Ως «ειδικά εμπορευματοκιβώτια» νοούνται τα εμπορευματοκιβώτια που διαθέτουν ειδικά σχεδιασμένο εξοπλισμό για συστήματα ψύξης, συστήματα οξυγόνωσης, συστήματα θερμομόνωσης ή άλλα συστήματα.»

(19) Το άρθρο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Οι αρμοδιότητες για την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 ανατίθενται στην Επιτροπή επ' αόριστον.
2. Μόλις εκδώσει πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί στο Συμβούλιο.
3. Η εξουσία για την έκδοση πράξεων κατ' εξουσιοδότηση εκχωρείται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 27α και 27β.»

(20) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 27α, 27β και 27γ:

«Άρθρο 27α

Ανάκληση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο.
2. Σε περίπτωση που το Συμβούλιο έχει κινήσει εσωτερική διαδικασία για να αποφασιστεί εάν θα ανακληθεί η εξουσιοδότηση, προσπαθεί να ενημερώσει την Επιτροπή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, αναφέροντας την εξουσιοδότηση που θα μπορούσε να ανακληθεί καθώς και τους ενδεχόμενους λόγους της ανάκλησης.
3. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Παράγει αποτελέσματα αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που είναι ήδη σε ισχύ. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 27β

Διατύπωση αντιρρήσεων για κατ' εξουσιοδότηση πράξεις

1. Το Συμβούλιο δύναται να διατυπώσει αντιρρήσεις για κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός [τριών] μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης.
2. Αν κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας το Συμβούλιο δεν αντιταχθεί στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που ορίζεται στις διατάξεις της.
Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αρχίζει να ισχύει πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, εφόσον το Συμβούλιο ενημερώσει την Επιτροπή για την πρόθεσή του να μην προβάλει αντιρρήσεις.
3. Εάν το Συμβούλιο προβάλει αντιρρήσεις για την εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η εν λόγω πράξη δεν τίθεται σε ισχύ. Το Συμβούλιο αιτιολογεί τις αντιρρήσεις του.

Άρθρο 27γ

Ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την έκδοση πράξεων κατ' εξουσιοδότηση από την Επιτροπή ή για τυχόν αντιρρήσεις κατ' αυτών ή για την ανάκληση της εξουσιοδότησης από το Συμβούλιο.»

- (21) Το άρθρο 29 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 29

Ανά πενταετία και για πρώτη φορά στα τέλη του 2015, η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και, ενδεχομένως, πρόταση για την τροποποίησή της.

Η έκθεση της Επιτροπής αναλύει, μεταξύ άλλων, το ελάχιστο επίπεδο φορολογίας που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα, τον αντίκτυπο των τεχνολογικών εξελίξεων ιδίως όσον αφορά τη χρήση της ηλεκτρικής ενέργειας στις μεταφορές και την αιτιολόγηση των απαλλαγών και μειώσεων, περιλαμβανομένων των καυσίμων που χρησιμοποιούνται στην αεροναυτιλία και στη θαλάσσια ναυσιπλοΐα, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Στην έκθεση της Επιτροπής λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η πραγματική τιμή των ελάχιστων επιπέδων φορολογίας και οι ευρύτεροι στόχοι της Συνθήκης.

Σε κάθε περίπτωση, ο κατάλογος των τομέων ή επιμέρους τομέων που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα για τους σκοπούς του άρθρου 14α της παρούσας οδηγίας αποτελεί αντικείμενο τακτικής επανεξέτασης, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της διαθεσιμότητας των εμφανιζόμενων αποδείξεων.»

(22) Το παράρτημα I αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

(23) Τα παραρτήματα II και III διαγράφονται.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2013.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο και τρίτο εδάφιο, οι διατάξεις αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, [...]

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Πίνακας Α. - Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2013 για καύσιμα κίνησης για τους σκοπούς του άρθρου 7

	Φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας
	1 Ιανουαρίου 2013	1 Ιανουαρίου 2013	1 Ιανουαρίου 2015	1 Ιανουαρίου 2018
Βενζίνη Κωδικοί ΣΟ 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 και 2710 11 59	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	9,6 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ
Πετρέλαιο ντίζελ Κωδικοί ΣΟ 2710 19 41 έως 2710 19 49	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	8,2 ευρώ/GJ	8,8 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ
Κηροζίνη Κωδικοί ΣΟ 2710 19 21 και 2710 19 25	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	8,6 ευρώ/GJ	9,2 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ
Υγραέριο Κωδικοί ΣΟ 2711 12 11 έως 2711 19 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	1,5 ευρώ/GJ	5,5 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ
Φυσικό αέριο Κωδικοί ΣΟ 2711 11 00 και 2711 21 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	1,5 ευρώ/GJ	5,5 ευρώ/GJ	9,6 ευρώ/GJ

Πίνακας Β. — Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2013 για καύσιμα κίνησης που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό του άρθρου 8 παράγραφος 2

	Φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας
Πετρέλαιο ντίζελ Κωδικοί ΣΟ 2710 19 41 έως 2710 19 49	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Κηροζίνη Κωδικοί ΣΟ 2710 19 21 και 2710 19 25	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Υγραέριο Κωδικοί ΣΟ 2711 12 11 έως 2711 19 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Αέριο φυσικό Κωδικοί ΣΟ 2711 11 00 και 2711 21 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ

Πίνακας Γ. - Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ισχύουν από την 1^η Ιανουαρίου 2013 για καύσιμα θέρμανσης

	Φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας
Πετρέλαιο ντίζελ Κωδικοί ΣΟ 2710 19 41 έως 2710 19 49	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Βαρύ πετρέλαιο Κωδικοί ΣΟ 2710 19 61 έως 2710 19 69	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Κηροζίνη Κωδικοί ΣΟ 2710 19 21 και 2710 19 25	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Υγραέριο Κωδικοί ΣΟ 2711 12 11 έως 2711 19 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Φυσικό αέριο Κωδικοί ΣΟ 2711 11 00 και 2711 21 00	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ
Γαιάνθρακας και οπτάνθρακας Κωδικοί ΣΟ 2701, 2702 και 2704	20 ευρώ/τόνο διοξείδιο του άνθρακα	0,15 ευρώ/GJ

Πίνακας Γ. - Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ισχύουν από την 1^η Ιανουαρίου 2013 για την ηλεκτρική ενέργεια

	Φορολογία που σχετίζεται με το διοξείδιο του άνθρακα	Γενική φορολογία κατανάλωσης ενέργειας
Ηλεκτρική ενέργεια Κωδικός ΣΟ 2716		0,15 ευρώ/GJ»

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Επανεξέταση της οδηγίας 2003/96/ΕΚ

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ²²

14 05 Φορολογική πολιτική

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

X Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση²³

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά επέκταση υφιστάμενης δράσης

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο(οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Βιώσιμη ανάπτυξη – προώθηση μιας οικολογικότερης και ανταγωνιστικότερης οικονομίας στην οποία οι πόροι χρησιμοποιούνται πιο αποδοτικά (Ευρώπη 2020)

1.4.2. Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) και δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικός στόχος αριθ. 3.

Ανάπτυξη νέων φορολογικών πρωτοβουλιών και δράσεων για τη στήριξη των στόχων πολιτικής της Ένωσης (για παράδειγμα στον τομέα της περιβαλλοντικής και ενεργειακής πολιτικής)

Σχετική(ές) δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Τίτλος 14 Φορολογία και Τελωνειακή Ένωση ΔΒΔ 05 Φορολογική πολιτική

²²

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΔΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

²³

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχεία α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

1.4.3. Αναμενόμενο(-α) αποτέλεσμα(-τα) και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(ες) δικαιούχους/ομάδες.

Συνοχή της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας με τις προτεραιότητες της Στρατηγικής Ευρώπη 2020 και συνοχής με σύστημα εμπορίας εκπομπών (ΣΕΕ)

Κατάργηση των επιβλαβών για το περιβάλλον κινήτρων της ισχύουσας οδηγίας καθορισμός θετικών κινήτρων π.χ. υπέρ των βιοκαυσίμων.

Συμβολή στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, αύξηση της απασχόλησης και της οικονομικής ανάπτυξης.

Ομοιόμορφη αντιμετώπιση των πηγών ενέργειας στο πλαίσιο της οδηγίας για την ενεργειακή φορολογία και, συνεπώς, δημιουργία πραγματικά ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων καταναλωτών ενέργειας.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Ειδοποίηση μέσω της τιμής του διοξειδίου του άνθρακα για τους τομείς που δεν εμπίπτουν στο σύστημα εμπορίας εκπομπών (ΣΕΕ).

Πραγματικός έμμεσος φορολογικός συντελεστής για την ενέργεια (ΕΦΣ για την ενέργεια)

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Η ΕΕ έχει θέσει μια σειρά απαιτητικών, νομικά δεσμευτικών στόχων για την κλιματική αλλαγή και την ενέργεια που πρέπει να επιτευχθούν μέχρι το 2020. Αυτοί διατυπώνονται στη Στρατηγική Ευρώπη 2020 και καθορίζουν ως προτεραιότητα τη βιώσιμη ανάπτυξη, την αποτελεσματικότερη, οικολογικότερη και ανταγωνιστικότερη οικονομία.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της ΕΕ

Η κλιματική αλλαγή και τα ενεργειακά ζητήματα έχουν ευρωπαϊκή διάσταση. Η συντονισμένη δράση είναι ουσιαστική για την επίτευξη των στόχων οι οποίοι καθορίζονται από κοινού στους τομείς αυτούς.

1.5.3. Κυριότερα διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

δ. δ.

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Η πρόταση καθορίζει ένα πλαίσιο για τη χρήση της φορολογίας στο διοξείδιο του άνθρακα σε τομείς όπου δεν εφαρμόζεται το ΣΕΕ της ΕΕ, συμπληρώνοντας την ειδοποίηση μέσω της

τιμής του διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζεται από το ΣΕΕ. Θα αποφεύγονται επικαλύψεις μεταξύ των δύο μέσων για να εξασφαλιστεί η συνοχή με το ΣΕΕ της ΕΕ και να αποφευχθούν οι απώλειες με οικονομικά συμφέροντα τρόπο.

Η πρόταση συμβάλλει στη Στρατηγική Ευρώπη 2020. Ειδικότερα, δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να βελτιστοποιήσουν το δυναμικό του φορολογικού συστήματος για την προώθηση βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης, για την ενθάρρυνση της απασχόλησης και των επενδύσεων και για την προώθηση της επίτευξης των ευρύτερων κοινωνικών και περιβαλλοντικών στόχων μας.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της δράσης

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση για την ΕΕ.

Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**

- Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ μέχρι την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ
- Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ

Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ
- και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενος (οι) τρόπος(οι) διαχείρισης²⁴

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση για την ΕΕ.

Κεντρική άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

Κεντρική έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων σε:

- εκτελεστικούς οργανισμούς
- οργανισμούς που δημιουργούνται από τις Κοινότητες²⁵
- εθνικούς δημόσιους οργανισμούς/οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
- πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Αποκεντρωμένη διαχείριση με τρίτες χώρες

²⁴ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Όπως αναφέρονται στο άρθρο 185 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

Από κοινού διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς (θα προσδιοριστεί)

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και αναφοράς

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. *Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) επισημανθεί*

2.2.2. *Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου*

2.3. Μέτρα για την πρόληψη απάτης και παρατυπιών

Να προσδιοριστούν υπάρχοντα ή προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση στα έσοδα.